کارگر کمونیست

درباره مسائل جنبش کارگری

حزب کمونیست کارگری ایران

سردبیر: شهلا دانشفر

shahla.daneshfar2@gmail.com

۷۲۴

۵ اردیبهشت ۱۴۰۱

۲۵ آپریل ۲۰۲۲

چهارشنبه ها منتشر میشود

گرامی باد اول مه روز جهانی کارگر:

متحد بسوی برپایی جنبش فراگیر و سراسری!

صفحه ۳

به پیشواز اول ماه مه، روز جهانی کارگر می رویم
یک سوال از مصطفی صابر، صفحه ۲

فراخوان معلمان برای تجمع در روز جهانی کارگر و هفته معلم
صفحه ۴

نکاتی پیرامون سازمانیابی کارگران، بهروز برزو ، صفحه ۵

اعتراض؛ این بار، وزارت کار! یاشار سهندی، صفحه ۷

سوت آغاز اعتصاب در میان کارگران پیمانی نفت به صدا در آمد، صفحه ۱۵

یکم اردیبهشت: تجمعات گسترده و سراسری معلمان در شهرهای مختلف، صفحه ۹

اعتصاب رانندگان کامیون در رودبار و تجمعات کارگران شهرداری رباط کریم و کاشی اصفهان صفحه ۱۰

بیانیه کمپین برای آزادی کارگران زندانی به مناسبت روز جهانی کارگر، صفحه ۱۲

از نبرد آزادیخواهی و برابری طلبی علیه تبعیض و سرکوب و جنایت حمایت کنید!
حمید تقوایی، صفحه ۱۵

کارگران پیمانی نفت در تدارک اعتصابی سراسری
فراخوان به اعتصاب در پنجم اردیبهشت ، صفحه ۸

اعتراضات کارگران در مراکز نفتی در دو هفته اخیر
صفحه ۱۰

یکشنبه ۴ اردیبهشت: تجمعات بازنشستگان در چندین شهر
صفحه ۶

از خوزستان خبر میرسد
صفحه ۱۱

برگرفته ا زمدیای اجتماعی
صفحات ۱۲، ۱۳ و ۱۴

به پیشواز اول ماه مه، روز جهانی کارگر می رویم

یک سوال از مصطفی صابر

کارگر کمونیست: در آستانه روز جهانی کارگر قرار داریم. با توجه به فضای پر التهاب جامعه و جنبش کارگری اول ماه مه امسال چه رنگ و چهره ای میتواند بخود بگیرد؟

مصطفی صابر: اگر حتی فقط به اعتصابات سراسری معلمان همین چند روز پیش یعنی اول اردیبهشت ۱۴۰۱ نگاه کنیم که هزاران زن و مرد آموزگار در دهها شهر به میدان آمدند و علیرغم همه بگیر و ببندهای جمهوری اسلامی مطالبات خود را مطرح کردند و شعار معلم زندانی آزاد باید گردد سر دادند، تا حدی دستمان می آید که اول مه امسال تا چه حد چهره ای شاداب و رادیکال و سراسری به خود خواهد گرفت. همینطور تدارک بازنشستگان برای گرامیداشت اول مه، یا اعلام تصمیم کارگران نفت به اعتصاب سراسری در همین روزهای قبل از اول مه (۱۱ اردیبهشت) شواهد دیگری از استقبال و تدارک اول مه امسال از سوی کارگران است. علاوه بر اینها باید به جنب و جوش هایی که در محافل و اجتماعات کارگری در همه جا جریان دارد نیز بعنوان شواهدی از برپایی یک اول مه گسترده و پر شور، اشاره کرد. این تحرک طبقه کارگر را ضربدر اعتراضات وسیع جامعه علیه جمهوری اسلامی که هر روز از گوشه ای بیرون میزند، ضربدر دعواهای درونی رژیم و موقعیت لرزان و تحت فشار جمهوری اسلامی در مناسبات بین المللی کنیم تا ببینیم چطور اول مه معنای سیاسی ویژه ای می یابد. به این جایگاه سیاسی اول مه امسال پایین تر دوباره برمیگردم. اما ابتدا میخواهم از این فرصت استفاده کنم و شاید برای فعالین جوانتر قدری توضیح دهم که این اهمیت و جایگاه اول مه سابقه ای طولانی دارد.

در واقع، اول مه روز جهانی کارگر با تاریخ سیاسی ایران معاصر پیوند عمیقی دارد. این پیوند بویژه بعد از انقلاب ۵۷ و مبارزه چهل و اندی ساله جامعه ایران برای رهایی از شر جمهوری اسلامی بروشنی قابل مشاهده است. هم نسلی ها من اجتماعات اول مه سال ۵۸ و بویژه تظاهرات پرشور و صدها هزار نفره در تهران را بیاد دارند. آن اول مه خاری بود در چشم جمهوری اسلامی و نقطه امیدی بود برای همه مردمی که انقلاب کرده بودند و می خواستند به آزادی و برابری برسند. از همان وقت جدالی گسترده و بی امان بین کارگران و اول مه از یکسو با جمهوری اسلامی و تمام جناح ها و ارگانهای امنیتی اش از سوی دیگر شروع شد که تا به امروز همچنان ادامه دارد. اینجا فرصت نیست به این تاریخ جالب و شورانگیز بطور مفصل پرداخته شود. فقط به یاد می آورم تلاش های مسخره جمهوری اسلامی برای خنثی کردن اول مه و تفرقه انداختن بین کارگران و معلمان با جا زدن روز ترور مطهری در ۱۲ اردیبهشت، دوم ماه مه، بعنوان روز معلم. یا تلاش های مذبوحانه خانه کارگر برای ترتیب دادن مراسم های دولتی روز کارگر که هر بار با ابتکارات کارگران به ضد خودش تبدیل شد. بیاد می آورم اجتماعات چند هزار نفره اول مه در سنندج بویژه بعد از سال ۶۳ که موجب وحشت جمهوری اسلامی شده بود. خمینی در یکی از سخنرانی هایش در ۱۶ اردیبهشت ۶۴ گفت: "اینها تمام دلخوشی شان به اول مه بود. من مواظب بودم. اینها روز کارگر را خیال می کردند که الان کارگر برای آنها سینه میزند. روز کارگر آمد و گذشت و کارگرهای عزیز بیشتر از سابق در صحنه بودند و فریاد هم میزدند که ما میخواهیم خدمت کنیم."! از همان سال ۱۳۵۸ تا همین ۱۴۰۱ اول مه هر سال روز کابوس جمهوری اسلامی است و رژیم از مدتها پیش با تدارکات تبلیغی و امنیتی و بگیر و ببند خود را مهیا میکند تا این روز را مگر از سر بگذراند. در سالهای اخیر و بخصوص از ۸۸ به این سو که جنبش سرنگونی طلبانه مردم ایران روز به روز متعین تر و وسیعتر و رادیکالتر شده، البته گسترش اعتراضات و اعتصابات کارگری و ارتقاء سازمانیابی و تشکل یابی کارگران یک رکن اصلی این تحول بوده و لاجرم اول مه هر سال بیش از سال قبل جایگاه سیاسی و مبارزاتی مهمتری یافته است. سنت جالب صدور قطعنامه ها و بیانیه های اول مه که سالهاست رواج دارد و اکنون بسیار جا افتاده است وجه دیگری از اهمیت سیاسی اول مه را بیان میکند. کارگران در این قطعنامه ها و بیانیه ها فقط خواست ها و مطالبات بلافصل و مختص خود را مطرح نمی کنند بلکه مهمترین خواسته های کل جامعه از قبیل آزادی های سیاسی و حق تشکل و اعتصاب و برابری زن و مرد و تحصیل و بهداشت رایگان و غیره را مطرح میکنند. به نوعی برنامه ای برای اداره جامعه میدهند. متقابلا جامعه هم به طبقه کارگر و اول مه بعنوان روز ابراز وجود نیروی سیاسی جدی نگاه میکند که در تمام این سالها یک روز هم از مبارزه با جمهوری اسلامی و شرایط برده واری که ایجاد کرده از پای ننشسته و انسانی ترین و رادیکالترین خواسته ها را نه فقط برای خود که برای همه مطرح میکند.

این جایگاه سیاسی اول مه، روز جهانی کارگر، که سعی کردم بطور خلاصه تصویری از سابقه آن بدهم، بنظر من امسال حتی شفاف تر و برجسته تر از گذشته مطرح است. دلیل این برجستگی هم دو تحول متقابلا مربوط بهم در سالهای اخیر است: از یکسو پیشرفت جنبش انقلابی سرنگونی جمهوری اسلامی در کل جامعه و از سوی دیگر پیشروی های آشکار طبقه کارگر و بویژه معلمان در امر سازمانیابی و متحد کردن نیروی عظیم خود. در مورد تحول اول، یعنی رشد و ارتقاء جنبش های اعتراضی و سرنگونی طلبانه در جامعه ایران علیه جمهوری اسلامی لازم به توضیح نیست. همه داریم می بینیم که مردم گرسنه و تشنه و بی حقوق ایران هیچ فرصتی را برای اعتراض و تلاش برای رهایی از بختک جمهوری اسلامی را از دست نمی دهند. اما در مورد تحول دوم لازم است یکی دو نکته مهم را یادآور شوم. الان معلمان با جهشی که در سازماندهی خود و گسترش اعتراضات داشته اند، بطور واقعی به امید اول و الگوی جامعه به تنگ آمده از جمهوری اسلامی تبدیل شده اند. قبلا هم ما دیدیم که چطور مبارزات قهرمانانه کارگران هفت تپه و طرح شعار "اداره شورایی" مورد توجه و استقبال مردم قرار گرفت یا اعتصاب کارگران نفت موجی از امید برانگیخت. به این پیشروی ها این تحول بسیار مهم را هم باید اضافه کرد که از چند سال پیش به این طرف روز به روز اتحاد طبقاتی کارگران و معلمان محکم تر و شفافتر شده است. الان طیف وسیع تری از فعالان آموخته اند که طبقه کارگر بخش های مختلف دارد که باید با هم متحد شوند و جامعه را با خود همراه کنند تا به خواست های خود و آزادی و برابری و رفاه برسند.

اول مه امسال میتواند به محل تلاقی و همینطور ابراز وجود شفافتر همه فاکتور های امید بخشی تبدیل شود که اشاره کردم. میتواند به روزی تبدیل شود که همه

صفحه ۳

گرامی باد اول مه روز جهانی کارگر:
متحد بسوی برپایی جنبش فراگیر و سراسری!

اول مه روز همبستگی و اتحاد طبقه کارگر جهانی و اعلان کیفرخواست علیه استثمار، تبعیض و بیعدالتی است. روزی است که کارگران صفوف خود را متحد میکنند و اعتراض همه بخش های جامعه علیه نظام سرمایه داری را نمایندگی میکنند. اول مه روز همبستگی کارگران و ۹۹ درصدی ها علیه تبعیض و نابرابری است.

جهان ما که میتواند با تکیه بر دستاوردهای عظیم علمی، رشد شگفت انگیز تکنولوژی و بارآوری نیروی کار جای بسیار بهتری برای زندگی باشد، بواسطه سودورزی سرمایه دارن و رقابت و جنگ افروزی دولت های آنها پرمشقت تر و ناامن تر از همیشه شده است. تحمیل سیاست ریاضت کشی اقتصادی که کم و بیش در همه کشورهای جهان حاکم است و رقابت دول سرمایه دار که به جنگ های کنونی و از جمله تهاجم ویرانگر روسیه به اوکراین منجر شده است شرایط را برای اکثریت عظیم کره ارض با تورم رو به افزایش و گرانی بیشتر و خطر گسترش جنگ و بکار گیری سلاح های اتمی ناامن تر کرده است. جهان شاهد یک عقبگرد تمام عیار در همه وجوه زندگی است. در ایران که یکی از عقبمانده ترین، بیرحم ترین و فاسدترین رژیم های سرمایه داری حاکم است اوضاع از این هم بدتراست. پاسخ کارگران به این وضعیت پایان دادن به نظام فاسد سرمایه داری و برقراری سوسیالیسم است.

صدای رسای اول مه امروز از کارخانه و مدرسه و دانشگاه و کوچه و خیابان و شهر و روستا شنیده میشود. بفاصله یکسال از اول مه ۱۴۰۰ تا امروز جنبش های کارگری، معلمان، بازنشستگان، زنان، دانشجویان، جنبش دادخواهی و دیگر جنبش های عدالتخواهانه با شعارها و مطالبات روشن تر، با فریادهای رساتر و مهمتر از همه، سازمانیافته تر و سراسری ترعلیه تبعیض و نابرابری گام های بزرگی به پیش برداشته اند. وقت آن است که همه این جنبش ها متحد و یکپارچه شوند.

در اول مه امسال پیشروان و نهادهای جنبش کارگری میتوانند دست در دست فعالین دیگر جنبشهای ضد تبعیض و برابری طلب گامی اساسی به پیش برداشته و به نمایندگی از طرف ۹۹ درصدی های جامعه صفوف خود را متحد کنند. چشم ها بطرف رهبران و فعالین این جنبش ها است. نیروی متحد رهبران و فعالین جنبش های اجتماعی در شرایط کنونی نقش مهمی برای اتحاد کل جامعه حول شعارها و خواست های سراسری و عادلانه مردم دارد. اول مه میتواند روز نمایش همبستگی و اتحاد و سازمانیافتگی این جنبش ها باشد. تصمیم و اراده رهبران و فعالین این جنبش ها تعیین کننده است.

شرایط مهیاست. با پیام ها و بیانیه های مشترک و تجمعات مشترک بمناسبت اول مه میتوان گام بزرگی در جهت اتحاد سراسری جنبش های اعتراضی و فعالین و نهادهای مختلف آن برداشت. با پلاتفرمی مشترک و با مطالباتی چون افزایش دستمزدها و حقوقها و حق بازنشستگی به بالای ۱۶ میلیون، آموزش و درمان رایگان، آزادی زندانیان سیاسی و لغو حجاب اجباری و آپارتاید جنسی، آزادی فعالیت سیاسی و غیره بستر این اتحاد را فراهم کنیم. جنبش سراسری واحد برای خلاصی از مصائب امروز و برای رهایی و آزادی را میتوان و باید شکل داد.

اوضاع خطیر است. فقر و گرانی زندگی اکثریت جامعه را به کابوسی روزانه بدل کرده است. جامعه در آستانه انفجار و برآمد شورش گرسنگان قرار دارد. نباید گذاشت شورشها و خیزشهای شهری مثل دوره های قبل با خشونت حکومت مواجه و به شکست کشیده شود. اتحاد فعالین و رهبران جنبش های اجتماعی و برپایی یک جنبش عمومی و سراسری چشم انداز روشن و نقطه امید همه مردم خواهد بود و شورش های مردم را هم در اشکال مبارزاتی پایدارتر و ادامه کارتری سمت و سو خواهد داد. از این نظر هم، اتحاد فعالین و رهبران جنبش ها امری عاجل است.

اول مه ۱۴۰۱ فرصتی است برای تعین شعار "کارگران جهان متحد شوید"؛ برای متحد کردن ۹۹ درصدیها بزیر پرچم کارگران. رهبران و فعالین جنبش های مختلف میتوانند این روز را به نماد همبستگی و بستری برای برپایی جنبشی سراسری و اتحاد میلیونی مردم علیه نظام سرمایه داری فاسد و تبهکاران حاکم بدل کنند. دست بکار شویم و نیروی خود را بر این مساله متمرکز سازیم!

زنده باد اول مه روز جهانی کارگر!

زنده باد اتحاد و همبستگی فعالین و رهبران جنبش های اعتراضی و عدالتخواه!

حزب کمونیست کارگری ایران

۳ اردیبهشت ۱۴۰۰، ۲۲ آوریل ۲۰۲۲

یک سوال از مصطفی صابر...

از صفحه ۲

بخش های طبقه کارگر، معلم و کارگر و بازنشسته به میدان بیایند و این امکان بدهند که جنبش های اعتراضی نظیر جنبش رهایی زن و جنبش دادخواهی و همه اقشار زحمتکش و تحت تبعیض جامعه زیر پرچم اول مه کارگران و شعار نان، آزادی، اداره شورایی اش متحد شوند. لازم به تاکید نیست که چنین اول مه ای چگونه نویدی از آینده آزاد و برابر برای ایران خواهد داد.

چقدر حتما اینطور میشود؟ بستگی به تلاش تک تک همه ما دارد. حزب ما، حزب کمونیست کارگری، با تمام قوا در جهت شکل دادن به این شرایط کار کرده و جزئی از این تاریخ و تحولات بوده و امسال هم دست تک تک دست اندرکاران یک اول مه هر چه پر شورتر را به گرمی می فشاریم.

فراخوان معلمان برای تجمع در روز جهانی کارگر و هفته معلم

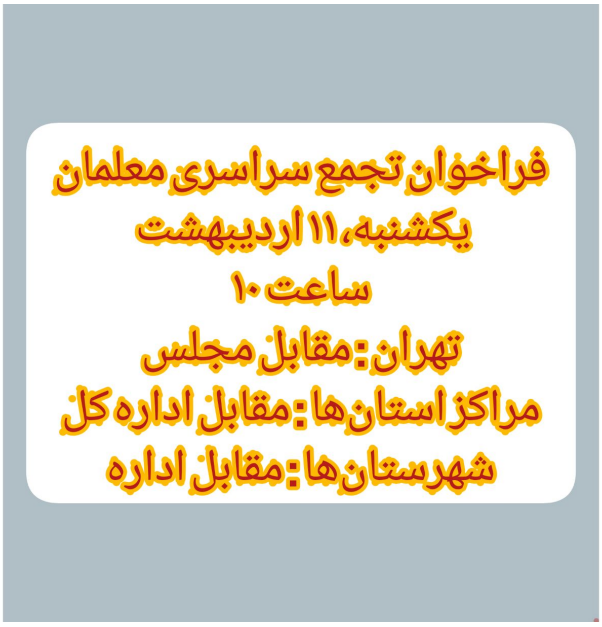

شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان به تجمع سراسری در روز اول مه روز جهانی کارگر و هفته معلم فراخوان داده است. خطاب این فراخوان به معلمان در سطح سراسری و خانواده های دانش آموزان است.

در بخشی از این بیانیه شورای هماهنگی با تبریک روز جهانی کارگر مینویسد:" همکاران عزیز! با توجه به اینکه هنوز مطالبات ما محقق نشده، شورای هماهنگی به تجمع سراسری در روز یکشنبه، ۱۱ اردیبهشت در سراسر ایران فراخوان می‌دهد. " . در ادامه بیانیه میگوید:" از آنجایی که این روز مصادف با اول ماه می و روز جهانی کارگر است و اکثریت والدین دانش‌آموزان ما کارگران و زحمتکشان هستند و مطالبات معلمان مانند آموزش رایگان و باکیفیت، افزایش حقوق بالای خط فقر ، حق تجمع و تشکل‌یابی و حق فعالیت آزادانه و آزادی معلمان و کارگران با سایر اقشار کارگری مشترک است، شورای هماهنگی ضمن تبریک اول ماه می به کارگران شریف جهان و ایران و دفاع از مطالبات و حق اعتراض کارگران، از والدین دانش‌آموزان خود می‌خواهیم برای تحقق مطالبات خود و دفاع از اصل آموزش رایگان و باکیفیت از مطالبات معلمان که بخشی از مطالبات اکثریت جامعه است حمایت نمایند و صحنه واقعی از اتحاد فرهنگیان و سایر اقشار اجتماعی را رقم بزنند. امیدواریم که سایه اتحاد عمل زمینه همبستگی بیشتر بین تمام اقشار جامعه برای تحقق حاکمیت مردم ، دموکراسی، آزادی، برابری، رفاه و شادی فراهم گردد."

تجمعات معلمان به مناسبت روز جهانی کارگر در تهران مقابل مجلس اسلامی و در مراکز استان‌ها و شهرستانها مقابل ادارات کل آموزش و پرورش و ادارات آن در ساعت ده صبح ۱۱ اردیبهشت برگزار خواهند شد.

در این بیانیه همچنین با اشاره به روز معلم در ۱۲ اردیبهشت چنین آمده است:" همانطور که می‌دانید ۱۲ اردیبهشت سال‌روز جان باختن ابوالحسن خانعلی به دست نیروهای سرکوبگر در سال ۱۳۴۰ است. از آن زمان این تاریخ به صورت غیررسمی روز معلم نام گرفت. در دهه هشتاد کانون‌ها و انجمن‌های صنفی با احیای نام ابوالحسن خانعلی، روز معلم را به این مناسبت ثبت نمودند. شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان ایران هفته معلم را به تمام فرهنگیان شاغل و بازنشسته تبریک و شادباش می‌گوید و یاد و خاطره خانعلی و تمام معلمان جانباخته راه آموزش و آزادگی و برابری را گرامی می‌دارد".

این چنین است که معلمان از اعتراضات گسترده خود در روز جهانی کارگر و متعاقب آن در هفته معلم جهت پیگیری مطالبات خود خبر میدهند. اعتراض معلمان، اعتراض بازنشستگان به فقر، به تبعیض و نابرابری، به وضعیت نابسامان آموزش و پرورش و محرومیت کودکان از حق تحصیل رایگان و با کیفیت و غیر ایدئولوژیک، به دزدی ها و اختلاس ها و به سرکوبگری های حکومت است. خواستهای معلمان خواستهای همه مردم است. امروز معلمان بطور واقعی به حلقه اتصال اعتراضات بخش های مختلف جامعه به یکدیگر تبدیل شده اند. از فراخوان معلمان به مناسبت روز جهانی کارگر که مربوط به همه مردم است باید وسیعا حمایت و پشتیبانی کرد و این روز را به یک روز اعتراض سراسری تبدیل نمود. گفتنی است که بازنشستگان نیز بر ادامه یکشنبه های اعتراض خود تاکید داشته و روز جهانی کارگر یکی دیگر از یکشنبه های اعتراض آنان خواهد بود. معلمان، بازنشستگان بخش های معترض و رزمنده جامعه هستند و مبارزاتشان شایسته وسیعترین حمایت ها است و باید مورد حمایت همه جامعه قرار گیرند. دست در دست هم روز جهانی کارگر را گرامی بداریم.

حزب کمونیست کارگری ایران
۳ اردیبهشت ۱۴۰۱، ۲۳ آپریل ۲۰۲۲

همکاران ما با اعتراضاتشان به پیشواز اعتصاب سراسری پنجم اردیبهشت میروند

۱۱ اردیبهشت روز جهانی کارگر را گرامی میداریم

همانطور که قبلا اعلام کردیم ما کارگران پیمانی پروژه ای نفت برای پیگیری مطالباتمان و در اعتراض به تعرض هر روزه به زندگی و معیشت خود به استقبال اعتصاب سراسری برای روز پنجم اردیبهشت میرویم. در پی این تصمیم همکاران ما در پالایشگاه اصفهان، فازهای گازی عسلویه و پتروشیمی بوشهر واقع در میانه شهرهای عسلویه و کنگان) به استقبال اعتصاب سراسری رفته و از هم اکنون وارد اعتصاب شده اند تا عزم راسخ خود را جهت پیگیری مطالباتشان به پیمانکاران مفتخور نشان دهند. شیفت کاری بیست روز کار و ده روز مرخصی و افزایش حقوقها در سطوح اعلام شده ما کارگران پیمانی، از جمله مطالبات فوری ماست و باز هم تاکید میکنیم که حقوقها باید متناسب با نرخ واقعی هزینه های زندگی و افزایش هر روزه آن افزایش یابد و مزد هیچ کارگری نباید کمتر از ۱۶ میلیون باشد. همچنین باید به امیتی کردن مبارزات و تهدید همکاران به اخراج بخاطر طلب حق و حقوق شان خاتمه داده شود و شرایط کاری و زیستی در محیطهای کار و زندگی انسانی باشد. از جمله ما خواستار بهبود قابل قبول خوابگاهها، غذاخوریها و وضع غذا در کمپ ها هستیم.

در عین حال ما نیز همچون معلمان و بازنشستگان بر خواستهایی چون درمان رایگان و تحصیل رایگان و داشتن حق مسکن به عنوان حقوق پایه ای همه کارگران و همه مردم و خاتمه دادن به پرونده سازیهای امنیتی تاکید داریم و خواستار آزادی کارگران زندانی، معلمان زندانی و همه زندانیان سیاسی هستیم.

در آخر با تاکید بر دو خواست اساسی خود کوتاه شدن دست پیمانکاران و لغو قوانین برده وار مناطق ویژه اقتصادی در مراکز نفتی و برای پیگیری مطالباتمان همراه با معلمان عزیز به استقبال روز جهانی کارگر میرویم. اول ماه مه روز همه ما کارگران و همه مردم درد کشیده از بردگی و استثمار است. همه با هم این روز را گرامی بداریم.

شورای سازماندهی اعتراض کارگران پیمانی نفت
برگرفته از مدیای اجتماعی

بهروز برزو

نکاتی پیرامون سازمانیابی کارگران

بررسی سازمان طبقاتی کارگران نیازمند درک دقیقی از مبارزه طبقاتی و نیز پیوندی ارگانیک با بدنه‌ی کارگری است. به عبارتی هیچ نسخه‌ی از پیش آماده‌ای برای ایجاد یک سازمان کارگری وجود ندارد. از جمله الزامات سیاسی و امنیتی برای ایجاد یک تشکل، ترسیم مرزهای فعالیت علنی و مخفی، اتخاذ روش‌های متنوع به‌منظور کاهش فشار امنیتی، تلاش در جهت پشتیبانی و حمایت نهادها، سازمان‌ها و احزاب مترقی در عین استقلال سازمان کارگری، استفاده از ظرفیت‌های مدیای اجتماعی برای طرح خواسته‌ها و مطالبات کارگران، تلاش مستمر در جهت پیوند مطالبات کارگران با خواسته‌های عمومی توده‌ها، تأکید بر مطالباتی که قابلیت تعمیم به‌سایر بخش‌های طبقه را دارا باشد، ایجاد صندوقهای اعتصاب، برگزاری مجامع عمومی برای اعمال اراده و دخالتگریحداکثری بدنه کارگری در تشکل و مواردی دیگر از این دست همه موضوعاتی است که در این بحث میگنجد. در این نوشته سعی خواهیم کرد به‌بخشی از این موضوعات به‌نحوی که به ترسیم کلیت مورد نظرمان یاری رساند بپردازیم.

عمل جمعی کارگران در محل کار، اقدامی است بر علیه کارفرمایان و سرمایه داران که خود نتیجه متحد شدن آنها حول خواستهای فوری شان است. ادامه این عمل متحد و جمعی کارگری است که باید و میتواند به تشکلیابی کارگران منجر شود. چگونگی این متشکل شدن طبعا بستگی پیدا میکند به شرایط کاری کارگران، موقعیت اجتماعی، سیاسی و مبارزاتی آنها، و توازن قوای موجود. در این میان فعالین کارگری انقلابی و رادیکال و چپ نقش کلیدی در متحد کردن و سازمانیابی اعتراضات کارگری دارند. هر چقدر مبارزه و تشکل کارگران بیشتر به مجمع عمومی متکی باشد و بتواند بدنه کارگری را با خود داشته باشد، به همان درجه قدرتمند تر و متحد تر عمل خواهد کرد. به لحاظ امنیتی نیز ادامه کار تر خواهد بود و سد محکمی خواهد بود در برابر تفرقه افکنی های سرمایه داران وحکومتیان. بدینگونه است که تشکل کارگران و مبارزات آنها در مسیر فرا روی از مطالبات فوری به خواسته‌های انقلابی و رادیکال حرکت میکند. وقتی از خواست‌های رادیکال صبحت میکنم طبعا منظور ما مفاهیمی تئوریک و بی‌ربط به‌سطح مبارزه طبقاتی در جامعه نیست. بلکه قرار داشتن در مسیر بیان مطالبات عمومی و سراسری جامعه است که در واقع کل بساط سرمایه داری وحشی حاکم و ساختارهای آنرا به چالش میکشد. مطالباتی که خواستهای بخش عظیم جامعه را نمایندگی میکند و میتواند به مرکز ثقل اتحاد بخش های مختلف کارگری و 99 درصدی های جامعه تبدیل شود و مبارزه طبقاتی در کل جامعه را تقویت کند.

همچنین روشن است که اشاره به طبقه‌ی کارگر صرفاً به معنای صرف کارگران صنعتی یا کارگران بخش مولد نیست. بلکه از نظر من طبقه‌ی کارگر به کلیه‌ی نیروهایی اشاره دارد که در جریان تولید سرمایه‌دارانه اجبار به‌فروش نیروی کار خود دارند و از مجرایی به‌غیر از فروش نیروی کار خود امکان بازتولید اجتماعی برای آنان میسر نیست. بدین ترتیب طبقه‌ی کارگر شامل بخش‌های مختلفی از جمله معلمان، پرستاران، کارمندان، نیروهای خدماتی، شاغلین در بخش حمل و نقل و... است.

از سوی دیگر استقلال تشکل کارگری به معنای مستقل بودن آن از دولت است. وگرنه در هر محیط کارگری ای کارگران گرایشات مختلفی دارند و حتی ممکن است عضو این حزب و آن جریان سیاسی باشند. و بازتاب سیاسی این گرایشات را در مجمع عمومی کارگران و چگونگی پیشبرد مبارزاتشان میتوان دید. به عبارت روشنتر یک تشکل کارگری مشتمل از اعضایی با گرایشات مختلف است و یا وابستگی حزبی و سازمانی خاصی دارند و در مجمع عمومی آن تشکل حضور دارند و نقش آفرین هستند. بنابراین اینجا بحث بر سر هژمونی سیاسی است. بحث بر سر اینستکه چه گرایشی و رویکردی در جریان مبارزه میتواند مهر خود را به آن مبارزه بزند. در همین راستا یک کارگر کمونیست و حزبی تلاش میکند که نماینده اتحاد کارگران و مطالبات رادیکال و سراسری کارگری باشد. تلاش میکند که با نقش سیاسی خود از به انحراف کشیده شدن مبارزات کارگری و تشکل خود جلوگیری کند و نگذارد که مبارزات کارگران بدنبال این جناح یا آن جناح حکومتی کشیده شود. و این کار را با اتکاء به مجمع عمومی و تاثیر گذاری بر روی کارگران و تصمیم گیری های جمعی به پیش میبرد. از منظر فعالین اجتماعی نیز پیکان نقد نه به کارگر وابسته به حزب بلکه متوجه خط مشی سیاسی و جهت‌گیری طبقاتی جریانات سیاسی است.

بطور واقعی نیز طبقه‌ی کارگر به‌عنوان اصلی‌ترین نیروی پیش‌برنده تاریخ یا به‌عبارتی به‌عنوان سوژه‌ی انقلابی حامل رادیکال‌ترین خواسته‌ها و سازنده‌ی جامعه‌ی بدیل وضع موجود است و تشنه راه حل های رادیکال و انسانی است. به این معنای که انسان از لحظه‌ای که در جریان مناسبات تولید سرمایه‌داری قرار می‌گیرد و در مقام کارگر، چرخ‌های سرمایه را به‌حرکت در می‌آورد، همزمان مازاد انقلابی در آن شکل می‌گیرد.. اما نکته مهم اینجاست که این مازاد انقلابی بالقوه از چه مسیری و در جریان چه شکلی از مبارزه و با چه اهدافی قابلیت بالفعل شدن دارد. مهمترین ظرف آن تشکل و سازمانیابی طبقاتی کارگر و همانا حزب است. از همین رو اولین فراخوان من به پیوستن به حزب کمونیست کارگری است که به همین منظور تشکیل شده و هدفش رهایی کل جامعه از شر توحش و بربریت سرمایه داری است. در عین حال کارگر برای پیشبرد مبارزه هر روزه اش باید متشکل باشد. بنابراین اقدام جمعی و تشکلیابی شورایی که متکی به مجمع عمومی به عنوان ظرف اعمال اراده مستقیم کارگری است، پاسخ به این نیاز ست. پس فقط تشکل کارگری ای که از میان خود کارگران و از طریق خرد جمعی آنها ایجاد شده باشد و دارای ظرفیت‌های رادیکال و انقلابی باشد مورد تائید است.

مخفی یا علنی بودن سازمان طبقاتی

مخفی بودن یا علنی بودن یک سازمان کارگری به هیچ‌وجه ملاکی برای ارزیابی آن نیست. حال آنکه در برخی اظهارنظرها از جانب فعالین کارگری و اجتماعی به‌عنوان ویژگی تعیین‌کننده در تأیید و یا مردود دانستن آن سازمان در نظر گرفته می‌شود. همانطور که پیش از این اشاره کردیم یک سازمان کارگری متناسب با شرایط خاص در هر بخش از مراکز کارگری ایجاد می‌گردد. از جمله بخشی از کارگران (مثلاً کارگران پروژه‌ای در صنعت نفت) شورای سازماندهی اعتراضات خود را ایجاد کرده اند. اسامی تشکیل

صفحه ۶

گرامی باد اول ماه مه، روز جهانی کارگر

- اول مه، روز جهانی کارگر را به روز اعتراض سراسری علیه فقر و فلاکت و استثمار و سرمایه‌داری مافیایی حاکم تبدیل کنیم و از هم اکنون به تدارک برپا کردن تجمعات بزرگمان در تمام شهرها برویم.

- بنرهای گرامیداشت اول مه را در همه محیطهای کار و در اماکن عمومی نصب کنیم.

- اول مه کار را در همه تعطیل کنیم و با برپایی تجمعات بزرگمان این روز را به جشن همبستگی‌مان تبدیل کنیم و عملا این روز را تعطیل کنیم.

- اول مه میتواند یکی دیگر از روز های اعتراض معلمان در ادامه اعتراضات قدرتمندشان و بازنشستگان در تداوم یکشنبه‌های اعتراضشان باشد و در کنار هم فراخوان دهندگان این روز همبستگی کارگری باشند.

- محلات، پارکها، مترو، میادین اصلی شهرها، دانشگاهها، میتواند از جمله مراکز برگزاری روز جهانی کارگر باشد.

- کناره زاینده رود میتواند بستر برگزاری روز جهانی کارگر توسط کشاورزان و مردم اصفهان باشد.

- رانندگان و کامیونداران اعتصابی میتوانند با نصب بنر بر روی کامیونها و مارش در جاده ها اول مه را گرامی بدارند.

- شهرهایی چون سنندج و سقز و مریوان با سنت دیرین برپایی روز جهانی کارگر، در اول مه میتوانند بدرخشند و خیابان های این شهرها را به محل برگزاری تجمعات باشکوه این روز تبدیل شود.

- نیشکر هفتتپه و فولاد، هپکو و اذرآب اراک و معادنی چون سونگون و فاریاب، این کانون‌های داغ اعتراضات کارگری میتوانند پیشتازان برگزاری روز جهانی کارگر باشند.

- کارگران مراکز نفتی بدنبال اعتراضات گستردشان میتوانند بدرخشند و مقابل پالایشگاه‌ها و دفاتر منطقه ویژه اقتصادی را به محل جشن و تجمع اول مه تبدیل کنند.

در وسعت هر چه بیشتر به استقبال سراسری اول مه برویم

زنده باد اول مه (۱۱ اردیبهشت) روز جهانی کارگر

کمیته سازمانده حزب کمونیست کارگری

از صفحه ۵

نکاتی پیرامون...

دهندگان این شورا هنوز علنی نیست . اما این شورا کانال علنی خود را دارد. با کارگران در مراکز مختلف کارگری مرتبط است و اطلاع رسانی هایش و بیانیه هایش بیانگر اعتراض و درد مشترک کارگران است. همانطور که اشاره کردم اعضای تشکیل دهنده این شورا علنی نیستند. دلیلش نیز شرایط پادگانی نفت و توازن قوای موجود در مراکز نفتی است و کارگران بخش های مختلف کارگری بعد از 4 دهه دارند به میدان می آیند. اعتصاب قدرتمند سراسری آنها در دو سال اخیر یک اتفاق مهم سیاسی در دو سال اخیر بوده است. بنابراین اینکه اعضای اولیه شکل دادن به این شورا آنهم زیر ضرب جمهوری اسلامی و شرایط خاص حاکم بر نفت علنی نیست، نه تنها دلیلی بر منکر شدن آن نیست. بلکه بعکس باید از وسیعترین حمایت ها برخوردار شود تا بتدریج با سر بلند کردن مجامع عمومی در مراکز مختلف نفت و انتخاب نمایندگان واقعی کارگران در این مجامع، شورای های واقعی کارگرن نفت به شکل علنی شکل گیرد و کانال تلگرامی شورای سازماندهی به مرکز گرد آمدن این شوراها در سطح سراسری تبدیل شود. بدین ترتیب تشکیل شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت خود میتواند الگویی از تشکل یابی و بستری برای دامن زدن به جنبش شورایی در بخش های از کارگران باشد که وضعیت مشابهی مثل نفت دارند.

نقش تشکل‌ها و سازمان‌های موجود در پیشبرد اهداف اعتصابیون

پیام مهم اعتصابات و اعتراضات دو سه سال اخیر کارگری و از جمله کارگران پیمانی نفت برای تمامی بخش‌های طبقه‌ی کارگر ایران ایجاد یک بلوک منسجم و متحد برای دستیابی به خواسته‌های سراسری است. یکی از ویژگی‌های این برهه، وجه سراسری و فراگیری مطالبات است. و وقتی از این منظر به اعتراضات نگاه میکنیم. از جمله به اعتصابات دو سال اخیر کارگران پروژه ای نفت نگاه میکنیم، همراهی و همکاری عملی سایر بخش‌های طبقه‌ی کارگر با اعتصابیون کمرنگ بود. این نقصان از سه جهت قابل ارزیابی‌ست: 1- نو پا بودن اعتراضات کارگران نفت بعد از دوره ای طولانی از فضای امنیتی حاکم در مراکز نفتی و قوام نداشتن آنها به لحاظ سازمانیابی 2- حضور ضعیف در مدیای اجتماعی و در نتیجه ارتباط گیری ضعیف کارگران اعتصابی با جامعه جهت همراه کردن همه بخش های کارگری و مردم معترض با خود 3- ضعف اطلاع رسانی هر روزه از اعتراضات به کارگران و کل جامعه برای اینکه اجازه ندهند که نمایندگان خود گمارده ای تحت عنوان "کمپین" با نامه نگاری به مجلس و رهبر و غیره ترمز باشند. جریاناتی که همواره تلاششان تحت کنترل نگاهداشتن اعتراضات و جلوگیری از گسترش دامنه آن بوده است. اعلام شورای سازماندهی اعتراضات یک گام مهم در جهت رفع این نقائص و یک دستاورد مهم کارگران پروژه ای نفت در اعتراضاتشان بوده است.

به عبارت روشنتر با توجه به توازن قوای طبقاتی و الزامات انباشت سرمایه که از جانب طبقه‌ی حاکم با تمام توان اجرایی می‌شود، طبقه‌ی کارگر ایران فاقد میزان مطلوبی از تشکلیابی توده ای خود است. بورژازی ایران تمام تلاش خود را کرده است که مجموعه‌ای از کارگران ارزان و بدون تشکل را در دسترس خود و بورژوازی جهانی قرار دهد. در نتیجه به‌دلیل تعیین‌کننده بودن این اصل در جهت استثمار هر چه بیشتر و تأمین مقتضیات انباشت در ایران، ضرورتاً مبارزه برای ایجاد تشکل مستقل کارگری با برخورد قهرآمیز دستگاه سرکوب بورژوازی مواجه می‌گردد. برای غلبه بر این شرایط لازم است طبقه‌ی کارگر با افزایش خلاقیت خود در زمینه‌ی ایجاد سازمان‌طبقاتی از مسیرها و ابزار متفاوتی که پاسخگوی این وضعیت باشد بهره ببرد و تلاشی همه‌جانبه را در جهت پیوند بخش‌های مختلف طبقه فراهم آورد. این چنین است که تلاش برای ایجاد تشکلهای کارگری یک عرصه مهم و دائمی جدال کارگران با جمهوری اسلامی بوده است و در این زمینه جنبش کارگری پیشروی های بزرگی داشته است. از جمله جلو آمدن گفتمان اداره شورایی در جریان مبارزات کارگران نیشکر هفت تپه و اینکه

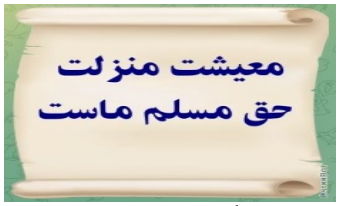

خود این کارگران امدند و اعلام کردند که مجمع عمومی 5 هزار نفره آنان و مجمع نمایندگان منتخب آن تشکل آنهاست، خود یک اتفاق سیاسی مهم بود. در کنار آن ما شاهد تلاشهای کارگران فولاد اهواز برای متکی کردن مبارزاتشان به مجمع عمومی بودیم. امروز نیز شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان که از نمایندگان منتخب مجامع عمومی تشکلهای صنفی معلمان در شهرهای مختلف شکل گرفته است جنبش شورای را گام مهمی به جلو برده است. این تجربیات و این پیشروی ها با کمک ابزار مدیای اجتماعی و امکان ارتباط گیری هر روزه و دائمی کارگران و بخش های معترض مردم با یکدیگر و توازن قوای سیاسی موجود همه و همه زمینه های شکل گیری تشکل های سراسری توده ای کارگری را فراهم کرده است. امروز اعتراضات گسترده است. جنبش کارگری و کل جامعه در تلاظم است. سازمانیابی شورایی با در خدمت گرفتن مدیای اجتماعی و اتحاد مبارزاتی بخش های مختلف کارگری و کل جامعه یک حلقه تعیین کننده در قدرتبابی اعتراضات کارگری و کل جامعه علیه بختک جمهوری اسلامی است. پیش بسوی شوراها

یکشنبه ۴ اردیبهشت: تجمعات بازنشستگان در چندین شهر

ساعت ده و نیم صبح روز یکشنبه ۴ اردیبهشت بازنشستگان تامین اجتماعی در ادامه یکشنبه های اعتراض و بخاطر وضعیت معیشتی خود برای پیگیری مطالباتشان تجمعات اعتراضی خود را برپا کردند. بنا بر گزارشات تا کنونی این تجمعات در شهرهای کرمانشاه، ایلام، اراک، اهواز، وتبریز برگزار شده است.

در اراک بازنشستگان با شعار "رییسی ، قالیباف این آخرین پیام ست ، جنبش بازنشسته آماده قیام ست" فریاد اعتراضشان را به حکومت اعلام کرده و اولتیماتوم دادند.

دراهواز بازنشستگان شعار میدادند: "فقط کف خیابان بدست میاد حقمون"، " بازنشسته داد بزن حقتو فریاد بزن"، "وعده زیاد شنیدیم، نتیجه اش را ندیدیم"، "حقوق ما ریالیه، هزینه ها دلاریه"

اعتراض بازنشستگان به وضعیت بد معیشتی و به وخامت کشیده شدن هر روزه وضعیت زندگی و معاششان است.

تعیین مزد بر مبنای هزینه های واقعی زندگی و متناسب با هزینه واقعی سبد معیشت خانوار و افزایش آن طبق تورم واقعی، بیمه درمانی کارآمد و رایگان، پرداخت دیون دولت به صندوق بازنشستگی و برگرداندن پولهای به سرقت رفته به این صندوق، و آزادی اسماعیل گرامی و دیگر زندانیان سیاسی از جمله خواستهای اعلام شده بازنشستگان تامین اجتماعی در قطعنامه هایشان است.

اعتراض به فقر و فلاکت و تبعیض ها ونابرابری ها ، اعتراض به اختلاس ها و دزدی ها و سرکوبگری های حکومت و دفاع از زندگی و معاش، محور مشترک اعتراضات آنها و اعتراضات معلمان و بخش های مختلف جامعه است. اول ماه مه، روز جهانی کارگر روز اعتراض همه کارگران و همه مردم است. معلمان فراخوان به تجمعات سراسری برای روز جهانی را داده اند. شورای سازماندهی همه بخش های کارگری را به اتحاد سراسری در این روز فراخوانده است. کارگران پیمانی نفت در بیانه خود تاکید کرده اند که اول مه نماد اتحاد سراسری بازنشستگان و معلمان و بخشهای مختلف کارگران در ایران حول خواستها و اعتراضات سراسری شان است. این روز که برابر با یکشنبه یازده اردیبهشت است میتواند یکی دیگر از یکشنبه های اعتراض بازنشستگان باشد.

حزب کمونیست کارگری ایران
۴ اردیبهشت ۱۴۰۱، ۲۴ آپریل ۲۰۲۲

یاشار سهندی

اعتراض؛ این بار، وزارت کار!

دامنه اعتراضات چنان گسترش پیدا کرده که برخی رویدادها باور نکردنی می نماید. سال گذشته شاهد بودیم که زندانبانان با طرح این مسئله که روان شناس هستند نه شکنجه گر(!) در محل مجلس اسلامی دست به اعتراض زدند. و نیز در یک اقدام بی سابقه دیگری، کارکنان دادگستری نیز دست به اعتصاب و اعتراض گسترده ای زدند.

در هفته گذشته نیز رویدادی از این دست در جای دیگر رخ داده که مستقیما به کارگران مربوط است. تجمع اعتراضی در محوطه محل وزارت کار شکل گرفت و کارکنان این وزارتخانه اعتراض خود را به وزیر کار و تصمیمات او اعلام داشتند. و در جلسه ای با حضور وزیر کار و معاونش تا توانستند از خجالت وزیر در آمده اند.

دولت سرمایه داران برای کنترل جامعه و رتق و فتق امور جاری نیاز به ستادهای گوناگون دارد. برخی از این ستادها که وزارت خانه نامیده میشود، مستقیما اما در سرکوب جامعه یا بخش های از جامعه نقش دارند. مانند وزارت اطلاعات که کل جامعه را مورد سرکوب خشن و فیزیکی قرار میدهد. یا وزارت کشور که وظیفه اش سازماندهی نیروهای انتظامی است برای مواردی از این دست که اگر کسی دست به سرقت زد به دست جلاد بسپارند. جلادان که بر دادگستری حاکم هستد نیز بی هیچ رحمی دست سارق را قطع میکنند. به روزش، نیروهای انتظامی را به جان کل جامعه می اندازد که بی هیچ رحمی صدای اعتراضات را خفه کنند. مانند آنچه در دی 96 و یا آبان 98 رخ داد. هیچ وزارت خانه ای در دولت سرمایه داران برای آسایش و رفاه مردم شکل نگرفته بلکه همگی از یک مجموعه ای هستند که شرایط برای سودآوری سرمایه تامین و تضمین میکنند.

وزارت کار بیش از هر وزارت خانه ای نامش مساوی با بی حقوقی برای کارگران است. ستادی برای سازماندهی و حمایت از استثمارگران و مجری قوانین ضد کارگری با تمام توان. وزارت کار بخشی از دستگاه سرکوبگر حکومت است که نیروی انتظامی را "ذیل مجموعه" خود ندارد. اما هر وقت که لازم دانستند این وزارت خانه را در حفاظ نیروهای امنیتی و انتظامی و اطلاعاتی گرفتند که مبادا حتی یک کارگر تک و تنها جلو درب ورودی آن پلاکاری به دست بگیرد که از کار اخراج شده و حقوق اش پرداخت نگردیده است.

این وزارت خانه جایی است که مثلا کارگری که از سوی کارفرما حقی از او ضایع شده میتواند شکایت برد. شکایتی که به قیمت اخراج او تمام میشود. و یا اگر اخراج شده در دادگاهی فرمایشی و هیئتی به اسم هئیت حل اختلاف در محل شعبات این وزارت خانه تشکیل میگردد که کارگر از پیش در آنجا محکوم است. مگر اینکه بتواند خلافش را ثابت کند. برای این کار ماهها باید دوندگی کند و نهایتا در بیشتر مواقع آن کسی پیروز است که حسابی بانکی چاقی دارد.

بارها جلو این وزارت خانه بخش هایی از کارگران تجمع داشتند. در این تجمعات یا خواستار احقاق حقی بودند یا خواستار آزاد شدن کارگر زندانی، یا اینکه در زمانی در مقابل آن مراسم روز جهانی کارگر، اول مه یا 8 مارس، روز جهانی زن برگزار کرده اند. هر بار اما محوطه این وزارت خانه مکانی بوده برای استقرار نیروهای سرکوبگر و آمادگی برای یورش به تجمعات کارگری. و نهایتا پذیرایی با شربت و شیرینی در همین مکان از نیروهای یگان ویژه که خسته از ضرب و شتم کارگران در محوطه وزارت کار خستگی از تن بدر کرده اند.

بی شک کارکنان این وزارت خانه از پنجره های محل کار خود شاهد لت وکوب کارگران بودند. بی هیچ تردیدی صدای داد و فریاد کارگرانی که مورد ضرب و جرح پلیس واقع شدند، شنیدند. به جرات میتوان مدعی شد این کارکنان بی تفاوت به تماشا نشستند اگر نگویم تایید میکردند. زیر لب شاید می گفتند: که "جماعت کارگر" چه به اعتراض و دادخواهی!

حالا وضع چنان شده که همان کارکنان که بارها شاهد اعتراضات کارگران بودند، خود دست از کار کشیدند و معترض هستند. بخشی از اعتراض ایشان از جنس اعتراض کل جامعه است که به وضع معیشتی خود اعتراض دارند و گویا وزیر جدید اقدامی برای افزایش حقوق کارکنان انجام نداده بلکه کاهش هم داده است. کارکنان این وزارت خانه یک خدابیامرزی نصیب شریعتمداری وزیر کار پیشین کرده اند که در یک اقدام 50 درصد حقوق ایشان را افزایش داده است! این را مقایسه کنید که برای افزایش حقوق کارگران، هر سال چه شامورتی بازی در می آورند.

در همین وزارت خانه یک کسانی نشستند و جمع وتفریق می کنند که خرج یک سال یک کارگر با حداقل ترین برآورد نیازها (بسیاری از نیازها را اساسا برای کارگر برسمیت نمیشناسند) چقدر می شود و این محاسبات را به شورای کذایی عالی کار اعلام می فرمایند و آن شورای ضد کارگری از همان حداقلی که این کارکنان محاسبه کرده اند هم کمتر، حقوق کارگران را افزایش میدهند.

بخشی دیگر از اعتراض کارکنان وزارت کار از جنس دعواهای جناحی حکومت است. عمده اعتراض کارکنان وزارت کار به جز یک مورد تماما به رفتارهای جناحی وزیر، جناب حجت عبدالملکی معترض هستند. به روایت سایت حکومتی رویداد 24 مواردی مانند:" انتصابات اتوبوسی و عزل و نصب‌های غیرتخصصی"، "عدم استفاده از نیروهای خبره، باتجربه و حرفه‌ای در پست‌های مدیریتی با توجه به وجود ۱۸۰ کارمند دکترا"، "گلایه از نگاه‌ها و رفتارهای متکبرانه و متفرعن مدیران جدید نسبت به کارکنان و نگاه بالا به پایین به آن‌ها"...؛ از جمله موارد آنست. فایل صوتی جلسه بین کارکنان وزارت خانه با وزیر و معاون وزیر که در سایت مذکور منتشر شده همین را بیان میکند . به این معنا که اعتراض کارکنان معترض گله مندی از این بود که خود بهتر از هر کسی کارشان را بلدند و همیشه مورد تایید نظام بوده اند!

اقدام سایت رویداد 24 تلاشی است در میانه دعواهای جناحی حاکمان اسلامی سرمایه تا شاید بتوانند زمینه برکناری وزیر را فراهم کنند. بنوشته این سایت"وزیر کار ... یک تفاوت عمده با سایر وزرای در معرض استیضاح دارد، او تنها وزیری است که کارمندان وزارتخانه‌اش در تلاش هستند تا هرچه زودتر او استیضاح و برکنار شود."

بدین ترتیب اعتراضات کارکنان وزارت کار گویای یک امر مهمتری است. فشار اعتراضات کارگران و توده مردم گرسنه به حدی است که ارکان حکومت به لرزه افتاده است که هر بار بخشی از دستگاه که در خدمت ستم و سرکوب حاکم بوده اند، نیز صدایشان بلند میشود. این از وضعیت آشفته و پریشان حکومتی حکایت میکند که میخواستند با یکدست سازی حکومت و نشاندن بی شرمانه یک قاتل رسمی به ریاست جمهوری صدای اعتراض جامعه را خفه کنند اما جریان معکوس شده است. بگذریم که در وزارت کار نیز کارکنانی هستند که همراهی ای با این سیستم ندارند و خود با حقوقی زیر خط فقر زندگی میگذرانند. خلاصه کلام اینکه فشار اعتراضات و اعتصابات وسیع در جامعه است که صفوف حاکم را متزلزل کرده است و با شکل گیری اتحاد و همبستگی سراسری کارگران بی شک کل حکومت از هم می پاشد.*

کارگر کمونیست

مسئولیت مطالب با نویسندگان انهاست. درج مقالات در کارگر کمونیست لزوما به معنی تائید مضمون آنها از جانب نشریه نیست

کارگران پیمانی نفت در تدارک اعتصابی سراسری

فراخوان به اعتصاب در پنجم اردیبهشت

شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت طی بیانیه ای به تاریخ ۱ اردیبهشت تحت عنوان "ما کارگران پروژه ای (پیمانی) نفت اعتراضات گسترده خود را آغاز میکنیم از اعتراضات گسترده کارگران پروژه ای پیمانی نفت و اعتصاب گسترده و سراسری آنها در دوم و پنجم اردیبهشت ماه خبر میدهد. "شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت" قبل از آن نیز ضمن اعلام خبر وارد اعتصاب شدن کارگران پیمانی نفت و گاز در اعتراض به عدم افزایش دستمزدهایشان و بی پاسخ ماندن خواستها و مطالباتشان از روز دوم اردیبهشت، بر اینکه پیمانکارن مفتخور حتی از افزایش دستمزد تایید شده شورای عالی کار که ۵۷ درصد اعلام شده، امتناع میکند، خبر داده بود. از جمله در آن به مجموعه اعتراضاتی که در رابطه با این موضوعات در مراکز مختلف کارگری جاریست اشاره شده بود. بر اساس خبرهای منتشر شده از سوی این شورا بسیاری از شرکت ها به کارگران اعلام کرده اند که ما افزایش حقوقی برایتان نخواهیم داشت. این درحالی است که قیمت اجناس سرسام آور افزایش یافته و این افزایش ها سیر صعودی دارد.

در مقابل قلدری های پیمانکاران در بعضی کارگاهها کارگران دست از کار کشیده و تسویه حساب کرده اند و در برخی شرکت ها نیز در درون شرکت دست به اعتصاب زده اند. شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت بر اتحاد مبارزاتی کارگران در برابر عمل متحد پیمانکاران چپاولگر تاکید کرده است.

شورای سازماندهی در بیانیه های خود بر مطالبات زیر تاکید میکند:" کوتاه شدن دست پیمانکاران و لغو قوانین برده وار مناطق ویژه اقتصادی در مراکز نفتی، افزایش حقوقها متناسب با نرخ واقعی هزینه های زندگی و افزایش هر روزه آن با تاکید بر اینکه مزد هیچ کارگری نباید کمتر از ۱۶ میلیون باشد. در عین حال شورای سازماندهی بر درمان رایگان و تحصیل رایگان و داشتن حق مسکن به عنوان حقوق پایه ای همه کارگران و همه مردم، خاتمه دادن به امنیتی کردن مبارزات و تهدید کارگران به اخراج بخاطر طلب حق و حقوق شان، و برقراری شرایط انسانی کاری و زیستی در محیطهای کار و زندگی کارگران از جمله بهبود قابل قبول خوابگاهها، غذاخوریها و وضع غذا تاکید کرده است.

در فراخوان مربوط به اعتصاب سراسری برای پنجم اردیبهشت تحت عنوان "کمپین" از کارگران خواسته شده است که با دو مطالبه بیست روز کار و ده روز استراحت و افزایش ۵۷ درصدی دستمزد در این روز کار را تعطیل و کارگاهها را تخلیه کنند. اما اینها متاسفانه به اسم کارگران تاکید کرده اند که اگر تا قبل از پنجم اردیبهشت به این دو خواست آنها پاسخ داده شود، کمپینی برای سال ۱۴۰۱ نخواهند داشت. شورای سازماندهی کارگران پیمانی نفت با استناد به گرانی روزافزون در سطح جامعه بر ادامه اعتراضات و ضرورت اعتصابی سراسری در برابر تعرضات هر روزه بر زندگی و معیشت کارگران تاکید کرده و مینویسد:"ما همانطور که اعلام کردیم برای اعتصابات روزهای دوم و پنجم اردیبهشت و برای گرامیداشت اول ماه مه، روز جهانی کارگر آماده می شویم و تاکید ما بر اعتصابی قدرتمند و سراسری است. تاکید ما بر تجمع در مقابل کارگاهها و پالایشگاه هاست. تاکید ما بر تشکیل مجامع عمومی و تعیین نمایندگان منتخب مجامع عمومی مان برای نمایندگی شدن در مذاکراتی است که با کارفرمایان و پیمانکاران خواهیم داشت. با چنین تدارکی از مبارزه ما به استقبال روز جهانی کارگر میرویم و همصدا با همکاران خود در سراسر ایران وهم طبقه ای هایمان در جهان این روز را گرامی میداریم."

در خاتمه شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت با اشاره به تجربه اعتراضات سراسری کارگران پیمانی نفت در سال گذشته و تاکید بر اینکه تخلیه خوابگاهها پاسخ نیست، بر برپایی مجامع عمومی قدرتمند از نوع مجمع عمومی کارگران پیمانی نفت در هفشجان ودیگر مراکز نفتی در سال گذشته و بر خواست کوتاه شدن دست پیمانکاران از محیط های کار و قوانین برده وار مناطق ویژه اقتصادی تاکید کرده و هر قدم از پیشروی در تحمیل خواستهای خود را گامی در جهت تضعیف بساط پیمانکاران مفتخور می داند.

گفتنی است که علاوه بر این اتفاقات در بخش های دیگر نفت نیز هر روز اعتراض و مبارزه است و همه این اتفاقات به روشنی حاکی از فضای انفجاری اعتراضی در نفت است. همه اینها حاکی از فضای انفجاری اعتراض در نفت است.

این چنین است که در آستانه فرا رسیدن روز جهانی کارگر نفت در تلاطم و اعتراض است . اعتراضات کارگران نفت در کنار اعتراضات قدرتمند معلمان، بازنشستگان و بخش های مختلف جامعه تاثیر خود را بر فضای سیاسی جامعه و فضای روز جهانی کارگر میگذارد.

حزب کمونیست کارگری ایران

۱ اردیبهشت ۱۴۰۱، ۲۱ آپریل ۲۰۲۲

اول مه روز فریاد خواستهای مشترک

بیانیه‌ها و قطعنامه‌های مشترک روز جهانی کارگر و خواستهای سراسری، مضمون اتحاد همه مردم در سراسر کشور است.

شعار حقوقهای نجومی فلاکت عمومی، خواست افزایش حقوقها به بالای خط فقر ۱۶ میلیونی، درمان و آموزش رایگان، آزادی معلمان و کارگران و کلیه زندانیان سیاسی، لغو کار کودکان، لغو حجاب اجباری لغو مجازات اعدام و پایان دادن به سرکوبگری‌های حکومت، پایان دادن به اختلاسها و دزدی‌ها، حق تشکل، تجمع، تحزب، اعتراض و آزادی‌های وسیع سیاسی، داشتن زندگی ای شاد و انسانی از جمله نقطه اشتراکااعتراضات بخش‌های مختلف کارگری و کل جامعه است. میتوان با انتشار بیانیه‌هایی هماهنگ و مشترک بر این خواستها تاکید کرد.

زنده باد اول ماه مه (۱۱ اردیبهشت) روز جهانی کارگر

کمیته سازمانده حزب کمونیست کارگری

یکم اردیبهشت: تجمعات...

از صفحه ۸

بعدی را اعلام می‌کنیم و روند اعتراض تا تحقق مطالبات ادامه خواهد داشت.

معلمان در سال گذشته یازده تجمع و اعتصاب سراسری و با شکوه و قدرتمند بر پا کردند و امروز اول اردیبهشت ماه 1401 دور جدیدی از اعتراضات آنان آغاز شد. خواستهای معلمان مطالبات همه مردم است. معلمان صدای اعتراض کل جامعه و یک سنگر مهم مبارزاتی مردمی هستند. از خواستها و مطالبات معلمان باید وسیع حمایت و پشتیبانی کرد

حزب کمونیست کارگری ایران

۱ اردیبهشت ۱۴۰۰، ۲۱ آپریل ۲۰۲۲

یکم اردیبهشت: تجمعات گسترده و سراسری معلمان در شهرهای مختلف

ساعت ده صبح امروز اول اردیبهشت ۱۴۰۱ اولین تجمع سراسری معلمان برگزار شد و روز درخشان دیگری از اعتراضات قدرتمند آنها بود. این تجمعات بنا بر فراخوان از قبل اعلام شده شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان در تهران مقابل وزارت آموزش و پرورش، مراکز استانها مقابل ادارات کل و در شهرستانها مقابل ادارات آن برگزار گردیدند. بدین ترتیب معلمان با شعار "فقط کف خیابان، بدست میادحقومون" پاسخ محکمی به سرکوبگریهای حکومت و احضار کردنها و پرونده سازی های آنها دادند و پیگیر مطالباتشان شدند. بنا بر خبر منتشر شده از سوی شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان گزارشات تاکنونی از تجمعات امروز در این شهرها خبر میدهند: تهران، شیراز، اصفهان، یزد، بهمئی، رشت، سقز، سنندج، کامیاران، مشهد، اهواز، پلدختر، زنجان، دهگلان، قم، بوکان، اسلام آباد غرب، نیشابور، کرج، شهرکرد، خرم آباد، تاکستان، شهرضا، بیجار،

در تهران فضای مقابل وزارت آموزش و پرورش بشدت امنیتی بود و از همان آغاز صبح از میدان فردوسی تا انتهای خیابان قرنی نیروهای لباس شخصی و گارد و انتظامی تمام مسیر را قرق کرده و اجازه حضور معلمان رو نمیدادند. طبق این خبر در همان دقایق اول تعدادی از معلمان زن و مرد در تهران دستگیر شدند که هنوز اطلاع دقیقی از اسامی و شمار آنها در دست نیست. شهرزاد قدیري عضو کانون صنفی معلمان و گودرزی معلمی از اسلامشهر از جمله بازداشت شدگان هستند. در رابطه با تجمع این روز روز در تهران یکی از معلمان زن طی سخنانی خطاب به وزیر آموزش و پرورش میگوید: "از چه می ترسید. معلم فقط دادخواه است. خجالت بکشید.".

در شیراز جمعیت بزرگی شرکت کرده بودند و شعار معلم زندانی آزاد باید گردد در فضای خیابانها طنین انداخته بود. معلم زندانی یک شعار برجسته تجمعات این روز بود و معلمن با این شعار و با تجمعات سراسری خود پاسخ سرکوبگری های حکومت را دادند . در این تجمعات همچنین بنرهایی با نوشته "معلم، کارگر، اتحاد، اتحاد"، "آموزش به زبان مادری"، "تحصیل رایگان"، "معلم زندانی آزاد باید گردد"، "آزادی معلمان زندانی و لغو احکام قضایی"، همراه با پوسترهایی از معلمان زندانی و حکم گرفته در دست شرکت کنندگان توجه ها را بخود جلب میکرد.

اعتراضات معلمان و خواستهایشان با حمایت وسیعی از سوی کارگران، بازنشستگان و بخش های مختلف جامعه روبرو شده است. معلمان بازنشسته نیز در این تجمعات شرکت داشتند. حضور زنان همچنان برجسته بود .

به مناسبت تجمع امروز اول اردیبهشت از سوی شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان قطعنامه ای منتشر شده بود که حرف مشترک معلمان در تجمعات این روز بود. اولین تاکید این قطعنامه این بود که تا زمانی که مطالبات معلمان محقق نگردد خیابان را ترک نخواهند کرد و سرکوب و زندان و پرونده سازی قادر نیست جنبش معلمان را یک گام به عقب براند. بی پاسخ ماندن خواسته های اعلام شده ، سیاست های غلط مورد توافق همه جناحهای حکومتی بر آموزش و پرورش و نگاه ایدئولوژیک به آن، وجود یک وزیر نالایق در راس این وزارتخانه و تدوین قوانین و آیین نامه های ضد معلم و ضد آموزشی از جمله تدوین ناقص آیین نامه رتبه بندی، محقق نشدن همسان‌سازی حقوق بازنشستگان بر خواستهای معلمان، و تشدید سرکوبگری های حکومت از جمله موضوعات مورد اعتراض معلمان در این قطعنامه است. در این قطعنامه معلمان همچنین سیاست های ضد آموزش خصوصی سازی و پولی سازی آموزش که موجب افزایش کودکان کار و بازمانده از تحصیل و گسترش آسیب‌های اجتماعی شده است، محکوم کرده اند. یک تاکید معلمان در این قطعنامه عزل وزیر آموزش و پرورش است.

اجرای کامل مدیریت خدمات کشوری و افزایش حقوق تمام معلمان وبازنشستگان به بالای خط فقر، برگرداندن کسورات معلمان شاغل و بازنشسته به حساب بانک ها و صندوق ها، از جمله خواستهای معیشتی اعلام شده در قطعنامه این روز است. در این قطعنامه معلمان ضمن محکوم کردن سیاست‌های ضد آموزشی خصوصی‌سازی و پولی سازی آموزش که موجب افزایش کودکان کار و بازمانده از تحصیل و گسترش آسیب‌های اجتماعی شده است خواستار لغو فوری این سیاستها شده اند. یک خواست مهم معلمان تحصیل رایگان و با کیفیت برای همه کودکان است.

در این قطعنامه همچنین معلمان با اشاره به ادامه بازداشت شماری از همکاران خود در زندان و صدور احکام ظالمانه علیه معلمان معترض و احضارها و دادگاهی کردن ها بر آزادی فوری معلمان زندانی و توقف پرونده سازی های امنتی تاکید کرده اند. از جمله در بخشی از آن چنین آمده است:" امروز محمدتقی فلاحی، لطیف روزیخواه، یعقوب یزدانی، حسین رمضانپور، ناهید فتحعلیان، زینب همرنگ، معصومه عسگری، هاله صفرزاده، عالیه اقدام دوست، هاشم خواستار، محمدحسین سپهری و جواد لعل محمدی دوران حبس خود را سپری می‌کنند درحالی‌که اسماعیل عبدی به‌صورت ظالمانه بیش از هفت سال است که به بند کشیده شده است ما خواهان آزادی بی‌قیدوبند تمام معلمان دربند به‌ویژه اسماعیل عبدی هستیم.

در دور جدید سرکوب معلمان شاهد صدور احکام ظالمانه علیه فعالان صنفی هستیم. صدور 5 سال حکم زندان و به همراه تبعید و ممنوع‌الخروجی برای رسول بداقی، صدور 4 سال و 6 ماه حکم برای جعفر ابراهیمی، 12 سال حبس علیه مهدی فتحی و تأیید حکم زندان رسول کارگر و فرزانه ناظران پور همه برای ارعاب معلمان است ما خواهان لغو این احکام ظالمانه هستیم. سرکوب معلمان محدود به این موارد نمی‌گردد طی شش ماه گذشته صدها معلم در سراسر کشور به بازپرسی و نهادهای امنیتی احضار شده و دادگاه محمود بهشتی لنگرودی، محمود ملاکی، عزیز قاسم‌زاده ، رادا مردانی ، پیروز نامی ، علی کروشات، فرنگیس نسیم پور، غلامرضا غلامی کندازی و ... برگزارشده است و محمد رضا رمضانزاده نیز دوران محکومیت خود را با پابند الکترونیکی سپری می کند. همه این‌ها برای توقف مطالبه گری است ما خواهان توقف احضار و پرونده‌سازی علیه معلمان هستیم.".

در بخش پایانی قطعنامه معلمان بر روند‌اعتراض تا تحقق مطالبات تاکید کرده و مینویسد:"ما با صدای رسا اعلام می‌کنیم که مطالبات ما بخشی از حقوق انسانی و اولیه ماست، تشکل یابی و تجمع حق مسلم ماست. تنها راه تحقق مطالبات فرهنگیان اتحاد و همبستگی تشکیلاتی است و به‌زودی تاریخ تجمع

صفحه ۸

اعتراضات کارگران در مراکز نفتی در دو هفته اخیر

گسترده است و اعتراضات در نفت کارگران پیمانی خود را برای یک اعتصاب اینجا اخباری از .سراسری آماده میکنند اعتراضات دو هفته اخیر در نفت را اشاره :میکنیم

روز چهارشنبه –۳۱فروردین ماه، کارکنان نوبت کار شرکت های بهره برداری نفت و گاز کارون، گچساران، مارون و مسجدسلیمان با مطالبه تثبیت شیفت .های دوازده ساعته دست به اعتراض زدند این کارگران به تغییر ساعت کاری به شیفت های چرخشی هشت ساعته و همینطور عدم رسیدگی به مطالبات شغلی .و معیشتی شان اعتراض دارند

بنا بر گزارش منتشر شده در کانال – تلگرامی شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت کارگران در شرکت ناورود در پتروشیمی کنگان در اعتراض به سطح بسیار پایین دستمزدها و محاسبه ۲۴ روز و شیفت کاری ۳۰ مزد بر اساس روز استراحت دست به ۶ روز کار و .اعتراض زدند

فروردین کارگران شاغل در ۲۵ روز – پتروشیمی آرین متانول با خواست افزایش در برابر اعتصاب .دستمزد اعتصاب کردند کارگران، پیمانکاران از کارگران خواستند فروردین سر کار بروند تا به ۲۷ که تا روز در مقابل حسن نیا .آنها پاسخ داده شود رئیس شرکت اعلام کرده است که شرایط همین هست که هست و هر کسی ناراضی است تسویه حساب کند و برود و کارگران هم کوتاه نیامده و به اعتراض خود ادامه میدهند

روز جمعه –۲۶ حدود فروردین ۴۰۰نفر از همکاران پروژه ای ساخت مخازن در پیمانکاری) پالایشگاه آدیش کنگان جمشید ممبینی ؛ شرکت مبین صنعت در اعتراض به عدم افزایش (کوشای اسپانه درصدی دستمزدها در حرکتی ۵۷ اعتراضی کار را تعطیل کرده و با پیمانکار پیمانکار .پروژه تسویه حساب کردند پروژه فقط حاضر به افزایش ۱۰درصدی دستمزدها شده بود که با اعتراض کارگران روبرو شد و کارگران با تعطیل کار، گرفتن .کار در این شرکت را تحریم کرده اند

کارگران در پتروشیمی بوشهر خواستار – بیست روز کار و ده روز استراحت و درصدی دستمزدشان ۳۷ افزایش حقوق هستند و بر اعتصاب متحدانه برای روز .دوم اردیبهشت تاکید کرده اند

پتروشیمی بوشهر نیز ۱ همچنین در سایت در برابر اعتصاب کارگران، پیمانکاران تهدید کرده اند که با کسانیکه سرکار برنگردند تسویه حساب میشود و به جای .آنها نیروی جدید خواهند گرفت

اعتراضات کارگران شورای سازماندهی پیمانی نفت با انتشار این خبر ها همه اینها نشان میدهد که ":مینویسد نیروهای هر شرکت به تنهایی نمیتوانند با .قلدری های پیمانکاران مقابله کنند پیمانکاران چپاولگر متحد عمل می کنند و ما هم باید متحد باشیم تا بتوانیم تعرضات هر روزه به زندگی و معیشتمان را ".عقب زنیم

روز –۲۳فروردین ماه گروههایی از بازنشستگان نفت مقابل ساختمان انداز و رفاه های بازنشستگی، پس‌صندوق کارکنان نفت در شهرهای تهران، کرمانشاه، اهواز، کرج و چند شهر دیگر .تجمع اعتراضی برگزار کردند

در همه این یک خواست محوری اعتراضات اعتراض به سطح نازل .دستمزدها و خلف ووعده هاست

روز دوشنبه –۲۲ فروردین ۱۴۰۱گروهی از پرسنل رسمی واحدهای عملیات و بهره خیز جنوب در برداری شرکت مناطق نفت مقابل ساختمان این شرکت دست به شیفت کاری این کارکنان .تجمع زدند۸ ساعته بوده و در دوران کرونا به۱۲ساعته کارگران رسمی در .تغییر پیدا کرده بود مناطق نفتخیز خواهان باقی ماندن و تثبیت در شیفت های۱۲ساعته فعلی خود .هستند

کمونیست کارگری ایران حزب

۲۰۲۲ آپریل ۲۰، ۱۴۰۱ فروردین ۳۱

اعتصاب رانندگان کامیون در رودبار و تجمعات کارگران شهرداری رباط کریم، کاشی اصفهان

روز۳۰ فروردین رانندگان کامیون در رودبار در اعتراض به وضع بد معیشتی و افزایش سرسام آور قیمت ها و نرخ پایین کرایه های اعلامی از سوی اداره کل راهداری جنوب کرمان و عدم تامین .معاش خود دست به اعتصاب زدند

روز ۳۰ فروردین کارگران فضای سبز و خدمات شهری شهرداری رباط کریم در اعتراض به عدم افزایش حقوق سال جاری خود در مقابل فرمانداری شهرستان تجمع .کردند

– روز ۳۰ فروردین کارگران کاشی اصفهان در اعتراض به وضع بد معیشتی و شغلی خود مقابل استانداری تجمع کردند

کمونیست کارگری ایران حزب

۳۰ فروردین ۱۴۰۱، ۱۹ آپریل ۲۰۲۲

تجمع کارگران فولاد اهواز

روز یکشنبه ۴ اردیبهشت ۱۴۰۱ جمعی از کارگران گروه ملی فولاد اهواز برای پیگیریه مطالباتشان و با خواست اجرای طبقه بندی مشاغل و افزایش حقوقها و تامین مواد اولیه جهت جلوگیری از بحرانی شدن وضع کار و بخطر افتادن شغل خود در محوطه شرکت دست به تجمع زدند.

به حزب کمونیست کارگری بپیوندید!

شماره تلفن:

۰۰۴۴۷۴۳۵۵۶۲۴۶۲

tamas.wpi@gmail.com

تلگرام: @sazmande

از خوزستان خبر می رسد

۳ اردیبهشت ۱۴۰۱

کمیته سازمانده - واحد خوزستان
حزب کمونیست کارگری ایران
Worker-communist Party of Iran

صنعت نفت و محیط زیستی که در حال نابودی است

آلودگی های نفتی عاملی بسیار زیان آور و مخرب در خوزستان است که هر چند وقت یک بار باعث به وجود آمدن بحران های زیست محیطی می شود.

تنها در میدان نفتی اهواز ۵۰۰ حلقه چاه حفر شده است بدون اینکه هیچ گونه تمهیدات لازم زیست محیط صورت گیرد. فعالیت های گسترده شرکت های نفتی و پتروشیمی آلودگی‌های متعددی را در محیط زیست ایجاد کرده است. حجم بسیار بالای تولید نفت و مشتقات آن در استان و آلودگی تاسیسات نفتی و دیگر صنایع و ریزگردها باعث شده تا اهواز مقام اول را در میان آلوده ترین شهرهای جهان کسب کند.

ذخیره کننده های حفاری در اطراف چاه ها، کنده های حفاری حاوی نفت و گاز و ... را از اعماق زمین که حاوی فلزات سنگین و خطرناکی است، در حوضچه هایی در اطراف چاه ها رها می کنند تا خشک شود. این مایعات خطرناک بخشی از آنها در عمق زمین نفوذ می کنند و مجددا وارد چرخه آب های زیرزمینی می شوند و بخشی نیز تبخیر شده و وارد هوا میشوند.

نشست نفت، افزایش آلودگی خاک، استفاده از مواد نفتی در حفاری چاه های نفت، ورود مواد سمی پالایشگاه ها به رودخانه ها و آب های زیرزمینی و هوای منطقه، تنها بخشی از بحران‌هایی است که در اثر بی توجهی در محیط زیست ایجاد می شوند. آلودگی محیط زیست یکی از موضوعات مهم اعتراضات مردمی در این منطقه است و بر همین اساس ان جی او های بسیاری در این عرصه از مبارزه در خوزستان فعالند.

آخرین وضعیت مهران قره باغی زندانی سیاسی در زندان شیبان

مهران قره باغی در تاریخ ۲۸ دی ماه ۹۸ در شهرستان بهبهان به اتهام محاربه و افساد فی‌الارض بازداشت شد. در این مدت وزارت اطلاعات بارها از خانواده قره باغی خواسته است که به وی فشار بیاورند تا از عقاید خود دست بردارد و به همکاری با وزارت اطلاعات تن بدهد، در غیر اینصورت او را اعدام خواهند کرد. به گفته وکیل این زندانی سیاسی، جلسه دوم رسیدگی به اتهام های ایشان در تاریخ نهم خرداد ماه جاری در شعبه اول دادگاه انقلاب ماهشهر برگزار خواهد شد.

وکیل قره باغی در صفحه اینستاگرام خود نوشته است، مهران هم اینک در زندان مرکزی اهواز در بازداشت موقت است. وی مبتلا به بیماری قلبی است و چندین بار در زندان دچار حمله قلبی شده است، که در یک حمله قلبی در زندان بهبهان مجبور به اعزام وی به بیمارستان شدند. در زندان مرکزی اهواز نیز او به بیماری خارش و حساسیت پوستی مبتلا شد که تحت درمان است.

مهران قره باغی در پرونده پیشین خود، توسط دادگاه انقلاب به اتهامات »توهین به خامنه ای و تبلیغ علیه نظام «به ۳ سال حبس محکوم شد که ۲ سال آن اجرایی است.

زباله های دردسر ساز برای اهالی یک روستا

اهالی منطقه روستایی سادات حسینی در شهرستان ایذه، از رهاسازی زباله‌ها و عدم ساماندهی آنها به ستوه آمده اند.

این مردم از مسمومیت و مرگ دام‌های خود به واسطه مصرف زباله‌های رها شده، شکایت دارند. شهرداری منطقه دزپارت در شمال این روستا اقدام به رها سازی و سوزاندن زباله های شهری می کند. شهردار می گوید برای دفن زباله ها اقدام به احداث یک جایگاه دپو زباله با دیوارهای بلوکی و سیمانی کرده ایم؛ در حالی که تصاویر منتشر شده از محل تخلیه زباله ها نشان می دهد هیچ اقدام اصولی برای این کار صورت نگرفته و حجم وسیعی از زباله در طبیعت رهاسازی می شود. این روستا در فاصله ۲۰ کیلومتری شهر دهدز قرار دارد و خرین منطقه شهرستا ایذه مر استانهای چهارمحال و بختیاری و کهگیلویه و بویر احمد محسوب می شود.

خوزستان نماد بارزی از غیر استاندارد بودن محیط زیست مردم و آلودگی آن و سطح پایین بهداشت است. این وضعیت تاثیرات مستقیمی بر سلامتی مردم داشته و خطرات جانی دارد. دولت در قبال جان و زندگی مردم مسئول است.

تجمع اعتراضی کارگران آب و فاضلاب در بهبهان

روز ۲۸ فروردین کارکنان بخش‌های مختلف اداره آب و فاضلاب بهبهان در اعتراض به عدم دریافت حقوق بهمن و اسفند ۱۴۰۰ و همچنین عیدی آخر سال خود برای دومین روز دست به تجمع زدند.

اعتراض جوانان بیکار در ماهشهر به بیکاری

روز ۲۷ فروردین گروهی از جوانان بیکار در ماهشهر با فریاد یا مرگ یا زندگی مقابل درب پتروشیمی های منطقه تجمع کردند و جویای کار شدند. در حالیکه جوانان بیکار اعتراضشان به بیکاری و بی تامینی مطلق شان است جریاناتی با همدستی کارفرمایان و حکومتیان تلاش میکنند تحت عنوان کارگر بومی و غیر بومی میان کارگران تفرقه بیندازند و جهت اعتراضات آنان را از کل سیستم فقر و فلاکت و چپاول و دزدی حاکم منحرف کنند، و با تفرقه افکنی و براه انداختن کشاکش بومی و غیر بومی، بخشهای مختلف کارگران را روبروی هم قرار دهند. باید در مقابل این تفرقه افکنی ها ایستاد و هوشیار بود. همه افراد بدون درآمد و کم در آمد باید از مقرری ماهانه مکفی که کفاف زندگی شان را بدهد برخوردار شوند. از جمله بیمه بیکاری مکفی حق مسلم همه کارگران بیکار اعم از زن و مرد است. همچنین تحصیل و درمان رایگان و داشتن حق مسکن از جمله حقوق مسلم تک تک شهروندان است.

کمیته سازمانده حزب کمونیست کارگری، واحد خوزستان
۴ اردیبهشت ۱۴۰۱، ۲۳ آپریل ۲۰۲۲

بیانیه کمپین برای آزادی کارگران زندانی به مناسبت روز جهانی کارگر

گرامی باد اول مه، روز جهانی کارگر!

اول مه روز طبقه ای است که کار میکند، همه چیز را تولید میکند اما محرومترین بخش جامعه است. این روز را ما کارگران با تاکید بر رهایی از استثمار و ستم سرمایه داری گرامی میداریم.

اول ماه مه امسال در ایران در شرایطی آغاز میشود که نبردی سخت بر سر زندگی و معاش در ایران در جریان است. حکومت تلاش دارد بار بحران و بن بست اقتصاد ورشکسته خود را بر سر مردم خراب کند. این وضعیت مردم بی تامین جامعه را با یک شوک تورمی بیسابقه روبرو کرده است. اما کارگران قربانیان ساکت و مستاصل این نظام و حاکمین مفتخور نیستند.

بخش های مختلف کارگری و جنبش های اجتماعی متشکل تر، سازمانیافته تر و با خواستهای سراسری دارند هر روز گسترده تر وارد عرصه نبرد با سیستم جهنمی حاکم میشوند. از جمله از همین آغاز سال در ایران معلمان، کارگران نفت، بازنشستگان، کشاورزان، رانندگان کامیون استارت اعتراضات سراسری خود را زده اند و اعتراضات علیه افزایش سرسام آور قیمت ها و فقر و بی تامینی و گرسنگی و علیه سرکوبگری های حکومت و زیر پا گذاشته شدن پایه ای ترین حقوق انسانی مردم، هر روزه گسترده تر میشود. درکنار همه این تحرکات اجتماعی جنبش رهایی بخش زن در اعتراض به آپارتاید جنسی حاکم فعالانه به میدان آمده است.

حکومت که خود را در محاصره اعتراضات کارگری و اعتراضات کل مردم می بیند، با سرکوب و دستگیری و احکام زندان میکوشد مقابله کند. از جمله فشار امنیتی بر روی معلمان که گستردگی مبارزاتشان تحرک گسترده ای در شهرهای مختلف ایران ایجاد کرده ، شدت یافته است. از همین رو دفاع از معلمان و مبارزاتشان و اعتراض به سرکوبگری های حکومت هم اکنون به یک کارزار مهم مبارزاتی در آستانه روز جهانی کارگر تبدیل شده است.

این چنین است که روز جهانی کارگر بیش از بیش به روز اعتراض همه کارگران و همه بخش های مردمی در ایران علیه بساط سرمایه داری وحشی حاکم تبدیل شده است. کمپین برای آزادی کارگران زندانی تلاش میکند صدای رسای این اعتراضات در سطح جهان باشد.

هم اکنون بسیاری از فعالان کارگری، معلمان ، مدافعین حقوق کودکان و فعالان حقوق کارگری در ایران در زندان ها هستند. ما، همراه با همه کارگران و مردم در ایران، به شدت به تعرضات رژیم اسلامی و سرکوبگری های آن اعتراض داریم. هیچ کس نباید بخاطر عقیده، تشکل و مبارزه برای دستیابی به حقوق خود دستگیر یا زندانی شود. به ویژه هیچ کارگری نباید به دلیل دفاع از زندگی و حقوق خود در به زندان انداخته نشود. اسماعیل عبدی معلم شناخته شده، شاپور احسانی راد فعال شناخته شده کارگری، سپیده قلیان و تک تک زندانیان سیاسی به خاطر دفاع از حقوق انسانی به سالها زندان محکوم شده اند. ما لحظه ای از مبارزه برای آزادی کارگران زندانی، معلمان دربند و همه زندانیان سیاسی با این رژیم وحشی سرمایه داری دست بر نخواهیم داشت.

در همین راستا یک تاکید فری دم ناو بر بایکوت جهانی جمهوری اسلامی این رژیم سرکوب و جنایت و ضد بشری در سطح جهان است. جمهوری اسلامی اسلامی با کارنامه ۴۴ سال پایمال کردن حقوق انسانی، حقوق کارگران و نقض حقوق زنان نباید جایی در (آی ال او) داشته باشد و بهیچ وجه نماینده مردم ایران نیست بلکه قاتل آنها است.

فری دم ناو، کمپین برای آزادی کارگران زندانی، یک بار دیگر روز جهانی کارگر را به همه شما کارگران و مردم شادباش می گوید و برای همه کارگران و تمام سازمان های مدافع حقوق انسانی سالی سرشار از موفقیت آرزو میکند.

کمپین برای آزادی کارگران زندانی

((FREE THEM NOW!

۳۱ فروردین ۱۴۰۱، ۲۰ آوریل ۲۰۲۲

/https://free-them-now.com

KANAL JADID
کانال جدید
پخش زنده آنلاین:
پخش زنده
newchannel.tv/live/tv
فرکانس های
تلویزیون کانال جدید
در ماهواره های:

ماهواره یوتلست
فرکانس: ۱۱۳۸۷
پولاریزاسیون: عمودی
سیمبل ریت: ۲۷۵۰۰
اف ای سی: ۵/۶

ماهواره یاه ست
فرکانس: ۱۱۷۶۶
پولاریزاسیون: عمودی
سیمبل ریت: ۲۷۵۰۰
اف ای سی: ۷/۸

www.newchannel.tv
nctv.tamas@gmail.com

در آستانه روز جهانی کارگر و روز معلم

روزهایی از راه میرسند که نماد مبارزه کارگران و معلمان است.به گواهی تاریخ در این روزها کارگران و معلمان خونشان بر کف خیابانها جاری شد و علیه شرایط غیرانسانی کار و سطح نازل معیشت خود شجاعانه به میدان آمدند و دستاوردهایی از خود بجا نهادند که هنوز هم در معرض یورش حاکمان سرمایه دار قرار دارند. هنوز هم کارگران، معلمان و بازنشستگان برای افزایش حقوق ها و معوقات و سایر موارد مزدی و مستمری، باید در خیابان ها فریاد برآورند. در شرایطی که تورم روز افزون، سقوط شدید قدرت خرید توده های مردم و گسترش فقر و تهیدستی در جامعه بیداد می کند، مستمری و دستمزد بازنشستگان، کارگران،معلمان، پرستاران و سایر مزد بگیران چندین برابر زیر خط فقر سیر می کند. به معلمی که در محرومترین و دورافتاده ترین نقاط کشور با ساعات کار طولانی به جامعه و دانش آموز خدمت می کند همچون بردگان مزدی ستم روا می دارند و با تبعیض، بلاتکلیفی و ناامنی شغلی، محرومیت از حق بیمه کامل و حقوق شرم آور چندرغاز، برخورد می شود. اما از خودکشی فزاینده از سر فقر و استیصال معلمان ارزشمند کک شان هم نمی گزد. جامعه ای از اکثریت زحمتکش را به مرگی تدریجی و روزمره محکوم ساخته اند تا اقلیتی حاکم را فربه تر از پیش، در ناز و نعمت بپرورانند. دولت، مجلس و متولیان امور هیچ اراده ای برای افزایش حقوق و ایجاد توازن میان هزینه های زندگی و سطح دریافتی ما ندارند. تنها هنر این قلدران مفت خور سرکوبگری است و بس: احضارها،پیگرد و پرونده سازی، حبس و احکام قرون وسطایی ظالمانه و زندان، تاوانی است که کارگران، معلمان، بازنشستگان، زنان و دانشجویان معترض به این بساط ظالمانه حاکم می پردازند.

در شرایطی که دولت و قدرت سیاسی حاکم، راه بیان آزادانه و پیگیری خواست های مسلم اقشار زحمتکش را مسدود نموده و مطالبه گری را »جرم«تلقی می کند، مسلم است که فریادها خاموش نخواهد ماند. همچنانکه سالهاست بستر خیابان به عرصه اعتراضات، اعتصابات، تحصن و تجمعات کارگران، معلمان، بازنشستگان و توده های زحمتکش تبدیل شده است. امسال تلاقی یکشنبه های اعتراضی بازنشستگان (کارگران دیروز) با روز جهانی کارگر و روز معلم در یازدهم و دوازدهم اردیبهشت بستری برای همبستگی و سر دادن فریادهای متحدانه و رسا برای برخورداری از زیست و معیشتی شایسته می باشد: ما کارگریم برده نیستیم! روز جهانی کارگر و معلم را گرامی می داریم.

۲۹/ فروردین /۱۴۰۱
شورای بازنشستگان ایران
اتحاد سراسری بازنشستگان ایران
گروه اتحاد بازنشستگان
برگرفته از مدیای اجتماعی

ما کارگران پروژه ای (پیمانی) نفت اعتراضات گسترده خود را آغاز میکنیم

در اطلاعیه خبری قبلی از تدارک اعتصابی گسترده از سوی همکارانمان در نفت برای اعتصاب و پیگیری مطالبات خبر دادیم.

تاکید ما بر افزایش حقوقها متناسب با رشد واقعی قیمت ها و اینکه دستمزد هیچ کارگری نباید کمتر از ۱۶ میلیون باشد و شیفت کاری بیست روز کار و ده روز استراحت و دیگر مطالبات پاسخ نگرفته ما کارگران پروژه ای بود.

اکنون فراخوان دیگری از جانب بخشی دیگری از همکاران پروژه ای و پیمانی نفت به اعتصاب سراسری و تخلیه کارگاهها برای پنجم اردیبهشت داده شده است که بر دو محور بیست روز کار و ده روز استراحت و افزایش ۵۷ درصدی دستمزد اعلام شده سراسری است. ضمن اینکه تاکید کرده اند که اگر تا قبل از پنجم اردیبهشت به این دو خواست آنها پاسخ داده شود، کمپینی برای سال ۱۴۰۱ نخواهند داشت.

البته ممکن است از نظر آنها در صورت پاسخ گفتن به دو موضوعی که طرح کرده اند، کمپینی در کار نباشد، اما از نظر ما صرف این دو خواست کافی نیست که همه مشکلات را فیصله یافته بدانیم.

از همین رو شاهد این هستیم که جدا از این فراخوانها مدتی است که اعتراضات در این گوشه و آن گوشه مراکز نفتی وسیع است و نفت آرام و قرار ندارد و هر روزه شاهد اعتراض و مبارزه ای هستیم.

علاوه بر این فراخوانها مدتی است که اعتراضات در این گوشه و آن گوشه مراکز نفتی و پالایشگاهی وسیع است و نفت آرام و قرار ندارد و هر روزه در این گوشه و آن گوشه آن اعتراض و مبارزه است.

همه اینها حاکی از فضای انفجاری اعتراض در نفت است. بخاطر اینکه بخش زیادی از وعده های داده شده عملی نشده است.

در خیلی جاها هنوز همکاران ما با شیفت کاری ۲۴ روز کار و ۶ روز استراحت کار میکنند. بعلاوه اینکه قیمت ها روز به روز افزایش می یابد و تورم بیداد می کند و سطح زندگی و معیشت ما کارگران و ما مردم بشدت نزول کرده است و امروز پیمانکاران چپاولگر حتی همان افزایش ۵۷ درصدی دستمزد اعلام شده دولتی را هم که خود زیر خط فقر است، قبول نکرده و در برابر اعتراض همکاران چماق اخراج را بدست گرفته اند و با گفتن اینکه وضع همین است نمیخواهید تسویه حساب کنید.سعی میکنند اعتراضات ما را عقب بزنند.

شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی بر ضرورت اعتصابی سراسری در برابر تعرضات هر روزه بر زندگی و معیشت کارگران تاکید دارد.

ما همانطور که اعلام کردیم برای اعتصابات روزهای دوم و پنجم اردیبهشت و برای گرامیداشت اول ماه مه، روز جهانی کارگر آماده می شویم و تاکید ما بر اعتصابی قدرتمند و سراسری است.

تاکید ما بر تجمع در مقابل کارگاهها و پالایشگاه هاست.

تاکید ما بر تشکیل مجامع عمومی و تعیین نمایندگان منتخب مجامع عمومی مان برای نمایندگی شدن در مذاکراتی است که با کارفرمایان و پیمانکاران خواهیم داشت.

با چنین تدارکی از مبارزه ما به استقبال روز جهانی کارگر میرویم و همصدا با همکاران خود در سراسر ایران وهم طبقه ای هایمان در جهان این روز را گرامی میداریم.

همکاران!

ما تجربه سال گذشته را داریم. دیدیم که تخلیه خوابگاهها جواب نیست. بلکه جواب مجامع عمومی قدرتمندی از نوع مجمع عمومی همکارانمان در هفشجان و دیگر مراکز کارگری است. با چنین قدرتی است که میتوانیم اعتصاب خود را تا رسیدن به مطالباتمان سازمان یافته و متحد به جلو ببریم. ما خواستار کوتاه شدن دست پیمانکاران از محیط های کار و قوانین برده وار مناطق ویژه اقتصادی هستیم و هر قدم از پیشروی ما گامی در جهت تضعیف بساط پیمانکاران مفتخور است.

یک اردیبهشت ۱۴۰۱
برگرفته از مدیای اجتماعی

بطور سراسری و عمومی به اعمال فشارهای امنیتی و قضایی بر معلمان اعتراض کنیم!

بیانیه عمومی در حمایت از جنبش معلمان

معلمان طی یک سال گذشته با اعتصابات، تحصن ها و تجمعات سراسری و قدرتمند خود علیه پایین بودن حقوقها، فقر و نداری توده ای و عدم برخورداری دانش آموزان از امکان تحصیل رایگان و علمی و فضای آموزشی مدرن و شاد و همچنین بی بهره بودن اکثریت جامعه از درمان رایگان و دیگر بیمه های اجتماعی، جنبش خود را به جنبشی فراگیر و مورد حمایت عمومی تبدیل کرده اند.

معلمان آزادیخواه با شکستن هر پوسته و مانعی که گرایشات محدودنگر و کوته بین به خاطر مجزا کردنشان از اکثریت مردم محروم و تحت ستم جامعه برایشان ایجاد کرده بودند، منافع خود را با منافع و مطالبات عمومی و توده ای عجین کردند و عملا به نمایندگان و سخنگویان همه مردم تبدیل شدند.

معلمان امروز اعتراض کل ۹۹ درصدی های جامعه را فریاد می زنند و به همین خاطر مورد حمایت عمومی قرار گرفته اند. از اینرو قدرت گیری جنبش معلمان برای حاکمیت غیرقابل تحمل گردیده و در نتیجه با تمام توان سرکوب آن را در دستور کار خود قرار داده است.

در طول یکسال گذشته ده ها فعال معلمان از شهرهای تهران، شیراز، خرم آباد، اهواز، رشت، سنندج، مریوان و.... را احضار، بازداشت و محاکمه کرده است و در صدد گسترش سیاستهای سرکوبگرانه اش علیه معلمان است تا این جنبش عظیم و بالنده را منکوب کند.حمایت از جنبش معلمان و براه انداختن اعتراضات قدرتمند علیه اعمال فشار بر معلمان و فعالین معلمی وظیفه همه بخشهای معترض اجتماعی از کارگران گرفته تا بازنشستگان، زنان، جوانان، بیکاران و همه انسانهای به تنگ آمده از فقر، گرانی، نداری و همه آزادیخواهان است.

امضاء کنندگان این بیانیه ضمن حمایت قاطع خود از جنبش معلمان، خواهان تحقق فوری خواستهای زیر هستند:

۱-آزادی فوری و بی قید و شرط همه معلمان زندانی و دیگر زندانیان سیاسی

۲-توقف فوری احضارها، تهدیدها و بازداشت های معلمان و دیگر فعالین سیاسی و اجتماعی

۳-مختومه شدن کلیه پرونده های قضایی علیه معلمان و دیگر فعالین سیاسی و اجتماعی

۴-تحقق فوری خواست معلمان مبنی بر همسانسازی حقوق برابر با ۸۰ درصد حقوق اساتید و اعضا هیئت علمی دانشگاه ها

۵-تحصیل رایگان همراه با روشهای علمی و تأمین فضای شاد، استاندارد و مدرن برای همه دانش آموزان

۶-برخورداری از درمان رایگان و همه بیمه های اجتماعی عموم مردم

امضاء:

۱-انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار کرمانشاه

۲-سندیکای نقاشان البرز

۳-ندای زنان ایران

۴-گروهی از فارغ‌التحصیلان بیکار دانشگاه رازی کرمانشاه

۵-گروهی از رانندگان تاکسی شهرک ظفر کرمانشاه

۶-گروهی از کارگران جوشکار شهرک امام کرمانشاه

۷-گروهی از ورزشکاران رزمی کار کرمانشاه

۸-گروهی از مهندسان نرم‌افزار پاساژ میرداماد کرمانشاه

۹-گروهی ازکارگران برق کار ساختمانی سقز

۱۰-گروهی از کارگران نقاش ساختمانی سقز

۱۱-گروهی از کارگران لوله کش ساختمانی سقز

۱۲-گروهی از کارگران بیکار محله کریم آباد سقز

۱۳-گروهی از کارگران بیکار محله تپه شافعی سقز

۱۴-گروهی از کارگران بیکار محله تپه مالان سقز

۱۵-گروهی از کارگران بیکار محله بردبران سقز

۱۶-گروهی از باز نشستگان تأمین اجتماعی و خدمان درمانی سقز

۱۷-گروهی از اعضا کانون صنفی معلمان سقز و زیویه

۱۸-گروهی از فعالین اجتماعی سقز

۱۹-گروهی از کارگران کارگاههای تولیدی شهرک صنعتی سقز

۲۰-گروهی از کارگران ساختمانی خیابان هفده شهریور سنندج

۲۱-گروهی از کارگران ساختمانی خیابان فرح سنندج

۲۲-گروهی از کارگران گازرسانی سنندج

۲۳-گروهی زنان کوهنورد سنندج

۲۴-گروهی از کارگران مرغداری های مریوان

۲۵-گروهی از کولبران مریوان

۲۶-گروهی از کارگران ساختمانی کامیاران

بخشی از بیانیه شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت

ما کارگران پروژه ای و پیمانی این روز همبستگی جهانی کارگری را باید متحدتر از هر زمان دیگری کنار هم قرار بگیریم و برای استقبال از چنین روزی تدارک تجمعات مان را مقابل مراکز کاری، پالایشگاهها، پتروشیمی ها، نیروگاهها و مناطق ویژه ببینیم. یکصدا خواسته هایمان را اعلام کنیم و اولتیماتوم دهیم که همچنیان پیگیر مطالباتمان هستیم.

ما همچنان خواستار کوتاه شدن دست پیمانکاران چپاولگر و لغو قوانین برده وار مناطق آزاد و ویژه اقتصادی هستیم.

خواستار افزایش دستمزدها و رسیدن سطح آن در حد یک زندگی شایسته انسان هستیم.

خواستار بهبود قابل قبول محیط های کاری و زیستی مان در نفت و پتروشیمی، داشتن ایمنی محیط کار و پایان دادن به امنیتی کردن مبارزات و حق داشتن تشکل ، تجمع و اعتراض هستیم.

با صدای بلند اعلام کنیم که ما باز هم می آییم. این روز می تواند مناسبتی باشد برای تاکید بر خواسته های سراسری کارگران و فرصتی برای مطالبات پاسخ نگرفته مان. از همه کارگران و مزد بگیران دعوت می کنیم بیانیه ها و قطعنامه های خود را تدارک ببینند. بیایید در کنار هم قطعنامه سراسری اول ماه مه داشته باشیم و درد مشترک مان را فریاد کنیم. برای پایان دادن به این بربریت اتحاد سراسری مان را به نمایش بگذاریم و بدین گونه روز جهانی کارگر را به روز اعتراض خود علیه وضعیت نابسامان معیشتی و زیستی مان تبدیل کنیم. (برگرفته از مدیای اجتماعی"

از نبرد آزادیخواهی و برابری طلبی علیه تبعیض و سرکوب و جنایت حمایت کنید!

حزب ما کمپینی را برای جمع آوری ۱۰۰ هزار دلار کمک مالی در عرض یک ماه اعلام کرده است. این بخشی از هزینه مبارزه علیه جمهوری اسلامی است. مبارزه علیه فقر و بیکاری و گرانی و دزدیها و حقوقهای نجومی؛ مبارزه علیه تجاوز شرعی به کودکان و علیه قتلهای ناموسی؛ مبارزه علیه قصاص و شلاق و به بند کشیدن کارگران و معلمان و نویسندگان و همه فعالین شریفی که علیه تبعیض و بیحقوقی بمیدان آمده اند؛ مبارزه علیه قاتلین بکتاش آبتین ها و نوید افکاری ها و مونا حیدری ها؛ مبارزه علیه حجاب اجباری و آپارتاید جنسی و تفکیک جنسیتی در ورزشگاهها و پارکها؛ مبارزه علیه توهین و تحقیر و بی حقوقی فاحشی که هر روزه علیه زنان اعمال میشود؛ مبارزه علیه دزدی و غارت و فساد سیستماتیکی که سرتاپای حکومت را فرا گرفته است؛ مبارزه برای سرنگونی کل حکومت و نظام جمهوری اسلامی؛ مبارزه برای آزادی و برابری و رفاه و برای معیشت و منزلت و کرامت انسانی. این مبارزه نود و نه درصدیها علیه یک درصدیهای حاکم است. مبارزه برای آزادیخواهی و برابری طلبی سوسیالیستی در برابر یکی از جنایتکارترین حکومتهای پاسدار بردگی مزدی.

از همه شما عزیزانی که خود را در این مبارزات سهیم میدانید و میخواهید در پیشبرد آن نقش و سهمی داشته باشید میخواهم که به حزب ما کمک کنید. تلویزیون کانال جدید که تریبون و صدا و سیمای این مبارزات است، همه فعالینی که در مبارزات کارگران و معلمان و بازنشستگان و زنان و دادخواهان و همه جنبشهای حق طلبانه پرچم اهداف و سیاستهای انسانی و رادیکال را برافراشته اند، همه فعالینی که در خارج کشور علیه قوانین شریعه و تلاشهای ضد انسانی و تروریستی جمهوری اسلامی و جنبش سیاه اسلام سیاسی ایستاده اند، همه کسانی که جهانیان را به حمایت از مبارزات مردم ایران و بایکوت و منزوی کردن جمهوری اسلامی فرامیخوانند، همه ما به کمک مالی شما نیاز داریم. در این مبارزه شرکت کنید. کمک مالی شما به حزب و نبردها و فعالیتهای گسترده اش، هر اندازه و هر مبلغی که میتوانید، کمک ارزشمندی به جبهه انسانیت در نبرد با عاملین جهل و جنایت و پلیدی است.

پیشاپیش از همه عزیزانی که در تامین مالی این نبرد به کمک ما میشتابند صمیمانه تشکر میکنم. و دست همه شما را به گرمی میفشارم. اتکاء ما به حمایت شماست!

حمید تقوائی
۲۴ آوریل ۲۰۲۲

برای پرداخت کمک های خود میتوانید از طریق شماره حساب های زیر و یا از طریق تماس با تشکیلات های حزب در هر کشور اقدام نمایید.

شماره حساب ها و تلفن های تماس:

سوئد:

Sweden
NordeaPlusgirokonto: 4122379-3
Bankkontonummer: 9960264 1223793
IBAN: SE1095000099602641223793
BIC: NDENSESS

آلمان:

Germany
Name: M. Eli
Bankverbindung: Postbank
IBAN: DE86 1001 0010 0585 5421 23
BIC/SWIFT: PBNKDEFF

شماره حساب انگلیس ویژه کمک از انگلیس و از هر کشور دیگر:

England
Bank: NatWest
Account holder: WPI
Account number: 45477981
Sort code: 60-24-23
IBAN: GB77NWBK60242345477981
BIC: NWBKGB2L

سوالی دارید میتوانید با شماره های زیر تماس بگیرید:
تماس از خارج
سیامک بهاری: 0046739868051
از آمریکای شمالی:
بابک یزدی: 0014164717138
تماس از ایران
شهلا دانشفر: 00447435562462
کیوان جاوید: 00447788988643

۵ اردیبهشت: اعتصاب در میان بخشهای مختلف نفت گسترش می یابد

در ادامه اعتراضات در میان کارگران نفت، شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت گزارش داده است که امروز دوشنبه ۵ اردیبهشت ۱۴۰۱ کارگران پروژه‌ای پیمانی شاغل پتروشیمی بوشهر و کارگران پتروکیان راکی نیز وارد اعتصاب شدند. روز گذشته نیز کارگران داربست‌بند پیمانکاری علیخانی شاغل در پتروشیمی کیان واقع در عسلویه دست به اعتصاب زدند. بنا به گزارش شورای سازماندهی روز گذشته ۴ اردیبهشت همچنین کارگران دو پتروشیمی پترو کیان با همین مطالبات با تعطیلی کارگاه به اعتصاب پیوستند. در این روز همانطور که قبلا گزارش کردیم کارگران شرکت فرجود (پیمانکاری منوچهر موسوی) در سایت یک پتروشیمی بوشهر در عسلویه جاده پارسیان به کنگان دست از کار کشیدند و با ترک کارگاه به خوابگاهها بازگشتند. همچنین کارگران داربست‌بند پیمانکاری علیخانی شاغل در پتروشیمی کیان واقع در عسلویه دست به اعتصاب زدند.

کارگران پروژه‌ای خواستار افزایش دستمزد و تغییر نوبت‌کاری به ۲۰ روز کار و ۱۰ روز استراحت هستند. کارگران پروژه‌ای نفت بدنبال اعتصابات اخطاری خود از دوم اردیبهشت ماه اعلام کرده بودند که چنانچه خواستهای آنها محقق نشود از روز پنجم دست به اعتصاب گسترده‌ای خواهند زد.

حدود یکصدهزار نفر از کارگران پروژه‌ای نفت تابستان گذشته دست به اعتصابی ۳ ماهه زدند. برخی از شرکت‌ها خواسته‌های کارگران را بی‌جواب گذاشتند و برخی نیز بخشی از مطالبات را اجرا کردند. یک موضوع اعتراض کارگرن پروژه ای نفت خلف وعده های داده شده در اعتراضات سال گذشته است. ضمن اینکه کوتاه شدن دست پیمانکاران، لغو قوانین برده وار کاری در مراکز نفتی، پایان دادن به امنیتی کردن مبارزات و بهبود قابل قبول وضع کمپ ها و شرایط کاری در مراکز نفتی محورهای اصلی مطالبات کارگران پیمانی نفت است.

شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت طی بیانیه ای از اعتراضات اخطاری کارگران پیمانی پروژه ای نفت در اعتراض به تعرض هر روزه به زندگی و معیشت خود از دوم اردیبهشت و رفتن آنها به استقبال اعتصاب سراسری و گسترده از پنجم اردیبهشت خبر داده بود و اکنون سوت این اعتصابات زده شده و اعتراضات در نفت گسترش می یابد.

این چنین است که در آستانه روز جهانی کارگر کارگران پیمانی نفت با اعتراضات گسترده خود به استقبال این روز میروند. اعتراضات کارگران نفت در کنار اعتراضات قدرتمند معلمان، بازنشستگان و بخش های مختلف جامعه فضای پرجنب و جوش اول مه امسال را بازتاب میدهد. پیش بسوی یک اول مه با شکوه و سراسری

حزب کمونیست کارگری ایران
۵ اردیبهشت ۱۴۰۱، ۲۵ آپریل ۲۰۲۲

سوت آغاز اعتصاب در میان کارگران پیمانی نفت به صدا درآمد

بر اساس خبرهای منتشر شده از سوی شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت امروز یکشنبه ۴ اردیبهشت ۱۴۰۱ کارگران پروژه‌ای پیمانی شاغل در شرکت فرجود (پیمانکاری منوچهر موسوی) در سایت یک پتروشیمی بوشهر در عسلویه جاده پارسیان به کنگان دست از کار کشیدند و با ترک کارگاه به خوابگاهها بازگشتند.

این شورا قبلا از اینکه کارگران پیمانی پروژه ای نفت برای پیگیری مطالباتشان و در اعتراض به تعرض هر روزه به زندگی و معیشت خود به استقبال اعتصاب سراسری برای روز پنجم اردیبهشت میروند خبر داده بود. از جمله بنا بر اخبار منتشر شده در کانال تلگرامی آن در پی این تصمیم، کارگران در پالایشگاه اصفهان، فازهای گازی عسلویه و پتروشیمی بوشهر واقع در میانه شهرهای عسلویه و کنگان) به استقبال اعتصاب رفته و با اعلام اعتصاب عزم راسخ خود را جهت پیگیری مطالباتشان به پیمانکاران مفتخور نشان دادند. بر اساس خبر، شیفت کاری بیست روز کار و ده روز استراحت و افزایش حقوقها در سطوح اعلام شده خود کارگران پیمانی، از جمله مطالبات فوری این کارگران است و بر اینکه حقوقها باید متناسب با نرخ واقعی هزینه های زندگی و افزایش هر روزه آن افزایش یابد و مزد هیچ کارگری نباید کمتر از ۱۶ میلیون باشد، تاکید دارند. همچنین پایان دادن به امنیتی کردن مبارزات و تهدید کارگرن معترض و نیز شرایط کاری و زیستی اسفناک در مراکز نفتی از جمله موضوعات دیگر مورد اعتراض آنهاست. یک خواست فوری کارگران بهبود قابل قبول خوابگاهها، غذاخوریها و وضع غذا در کمپ ها می باشد.

شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی در بیانیه خبری خود اعلام کرده است که این کارگرن همچون معلمان و بازنشستگان بر خواستهایی چون درمان رایگان و تحصیل رایگان و داشتن حق مسکن به عنوان حقوق پایه ای همه کارگران و همه مردم و خاتمه دادن به پرونده سازیهای امنیتی تاکید دارند و خواستار آزادی کارگران زندانی، معلمان زندانی و همه زندانیان سیاسی هستند.

این شورا در بیانیه خود با تاکید بر دو خواست اساسی کوتاه شدن دست پیمانکاران و لغو قوانین برده وار مناطق ویژه اقتصادی در مراکز نفتی و برای پیگیری مطالبات خود، چنین اعلام کرده است: " همراه با معلمان عزیز به استقبال روز جهانی کارگر میرویم. اول ماه مه روز همه ما کارگران و همه مردم درد کشیده از بردگی و استثمار است. همه با هم این روز را گرامی بداریم".

گفتنی است که روز ۴ اردیبهشت کارکنان نوبت‌کار زیرمجموعه شرکت مناطق نفت‌خیز جنوب نیز بنا برفراخوان قبلی در اعتراض به شیفت کاری خود دست به تجمع زدند. کارگران و کارمندان نوبت‌کار زیرمجموعه این شرکت که در بخش عملیات و بهره‌برداری شرکت‌های کارون و مارون، مسجد سلیمان و آغاجاری مشغول به کار هستند خواست آنها تثبیت و استمرار شیفت ۱۲ ساعته و نوبت‌کار ۴ روز کار و ۴ روز استراحت است. به گفته این کارگران تعداد زیاد سفرها و مسافت طولانی در جاده‌های پرخطر برای عزیمت به محل کار، یکی از دلایل مخالفت آنان با شیفت‌های ۸ ساعته است. ضمن اینکه مزد کمتری نیز به آنها پرداخت میشود. پس از چند نوبت اعتراض این کارکنان و زیر فشار آنها شرکت مناطق نفت‌خیز جنوب اعلام کرده است که کارگروهی برای بررسی این موضوع تشکیل داده است اما پرسنل نوبت‌کار خواستار اجرای فوری تثبیت شیفت ۱۲ ساعته هستند.

این چنین است که استارت اعتصاب سراسری نفت آنهم در آستانه روز جهانی کارگر زده شده ست و اعتراضات در مراکز نفتی گسترده است. اعتراضات کارگران نفت در کنار اعتراضات قدرتمند معلمان، بازنشستگان و بخش های مختلف جامعه تاثیر خود را بر فضای سیاسی جامعه و فضای روز جهانی کارگر میگذارد.

حزب کمونیست کارگری ایران
۴ اردیبهشت ۱۴۰۱، ۲۴ آپریل ۲۰۲۲

.برای ارسال نظر در رابطه با موضوع

برنامه از طریق https://t.me/kanaljadidtv_tamas برای ما ارسال کنید

و یا به شماره 0046722807052 در سیگنال، واتساپ و تلگرام پیام دهید.

.

برنامه از طریق آدرس های زیر به صورت زنده قابل دریافت و مشاهده است:

سایت کانال جدید:
https://newchannel.tv/live/tv

اینستاگرام:
https://www.instagram.com/kanaljadidtv

تلگرام:
https://t.me/anjomanmarx?voicechat

توئیتر:
https://twitter.com/tv_KanalJadid

یاه ست
فرکانس: ۱۱۷۶۶ عمودي ۲۷۵۰۰
اف ای سی: ۸/۷
و یوتلست
فرکانس : ۱۱۳۸۷ افقی ۲۷۵۰۰ اف ای سی: ۵/۶

.

کانال تلگرام:
https://t.me/kanaljadid1

فیسبوک:
https://www.facebook.com/kanaljadidtv

یوتیوب:
https://www.youtube.com/KanalJadidTV

.

.